

Ayşe Adlım

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.11.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayşe Adlım

Eserleri:

"A" ve "K"

"Anlamını kaybetmiş sanki kelime
O iki harf, tek hece, "A" ve "K"
Karalara bulanmış, kanlar damlamış üstüne
Beyaz mı desek, weiss mı yoksa ne?

Ayşe Adlım

Acelem yok

Łapa lapa deęil
İnce ince yağıyor kar
Yerler bembeyaz
Sokak bomboş

İlk benim ayak izlerim
Gıcır gıcır etmesine
Daha çok var
Özlemişim o sesi
Özlemişim karı

İlk benim
'Seni seviyorum kar'
diye fısıldayan

Caddede bir telaş
Şemsiye de nesi
Neden korunuyor ki
Bu kadınlar
Ve koşturuyor insanlar

Gözlerimde oluşan
Sevinçten iki damla yaş
Acelem yok
Yürüyorum yavaş yavaş

Ayşe Adlım

Acizliğin Daniskası

Özür dilesen şaşardım
Ya da çiçek falan
Sevmeler, mevmeler...
Beklenecek senden
Ancak bu kadar
Acizliğin daniskası
Tam sana uyar...

Ayşe Adlım

Açılım - Ayakkabısız ayakları (karın tokluğuna)

Okullar açılmış, ilk gün heyecanı
Anneler, babalar, çocuk cıvıltıları
Toplanmışlar tören yerine
Bir çocuk var gerilerde
rkek, mahcup, ezik bakışları
Hem ister gibi yaklaşmayı
Hem yürümez ayakkabısız ayakları
Kimbilir verilirken ona
Kimin vicdanını rahatlattı

Boşuna değil ağlamalarım
Günlerdir bu benim karabasanım
Ne Siirt, ne Bitlis, ne Hakkâri
Burası ülkenin göbeği, Gllerin diyarı
Hemen karşıda o lüks binaları
Kaçsın artık birilerinin de rahatı
Silinsin vicdanların karası

Hangi açılıma girecekse bu
Açıp görelim beraber açık açık
Bakmasın çocuklar mell mell
Koşup oynarken arkadaşları

Öğretmen olacaklar sonra
Açılımlar gelecek sıra sıra
Amaç onları ucuza çalıştırma
Kadrolu, sözleşmeli, cretli
Açıktan, kapalıdan, kurumlar arası
Daha da olmazsa
Yol parasına, karın tokluğuna

Ayşe Adlım

Açıyorum gözlerimi

Gözlerimi kapadım
Seni düşünüyorum
Açtığımda orda olur musun
Kaç kez yaptım bunu
bilmiyorsun
İçim seni istiyor
Ciğerlerim seni soluyor
Bent oluşmuş damarlarımda
Kanım durmuş akmiyor
Açıyorum gözlerimi

.....
Âma sen halâ yoksun

Ayşe Adlım

Affet kalbim

Kıvrandığını görmek
Zaafım oldu
Affet kalbim
Çektiğin eziyetin
Sebebi benim

Ayşe Adlım

Ağaç gibi

Yağmurda ağladım
Karda somurttum
Bazen çiçek açıp
Meyve verdim

Rüzgar kırdı dallarımı
Savruldum bir boşlukta
Ama köklerim
Hala toprakta

Ayşe Adlım

Ağladım

Ağladım, ağladım çaresiz yine
Ŗu kocaman sensizliğime
Bir çığ gibi büyüyen içimde
Her gün, her gece

Ayşe Adlım

Ah Erciyes

Ah Erciyes
Gözlerim açık gitmez
Doruğunda alırsam bir nefes
Kursağımda kalacak sanırım
Yine bu arzu, bu heves

Ayşe Adlım

Akıl Tutulması

Anlamıyorum artık insanları
Hepsi tuhaf, hepsi arızalı
Ağlarken dört gözden
Findık kırıyor parmakları
Hangi karanlık, hangi uyuşturucu
Çekiyor içine bu kalabalıkları
Kuş tüyünden sanki yatakları
Bana batan dikenler
Mest ediyor onları
Dumura uğramış beyinler
En uygun tabirse
'Toplumsal Akıl Tutulması'
Her yönden ninnilerle
Aman bölünmesin uykuları
Fransızca, Arapça, İngilizce
Almanca, Rumca, Ermenice
Temposu da benden olsun
İnternasyonal dilde
E-e-e-e, e-e-e-e...

Ayşe Adlım

Aldatamam

Seni aldatamam
Seviyorum dese de dilleri
Seni aldatamam
Israrlı baksa da gözleri
Seni aldatamam
Divane etse de kendini
Seni aldatamam
Heyecanı sarsa da kalbimi

Ayşe Adlım

Allahım

Eksik etme
İçimdeki bu sevgiyi
Güneşimi söndürüp
Günümü karartma
Ümidimi kırıp
Beni yalnızlığa bırakma
İnsanı, dağı, taşı
Suyu, toprağı
Sevmesem yaşayamam
İyi, köyü
Güzeli, çirkini
Sevgi arayan
Ümit bekleyeni
Sevdir bana
Beni sevmeyeni

Ayşe Adlım

Almanya

Yıllar önce geldi babam
İçinde binbir umutla
Senede bir ay beraberdik
O çocukluk çağımızda
Bize can veren babamızla
'Baba'
Demesini bile unutturduk
Dilimiz dolaşırdı
Her karşılaştığımızda
Sıcaklığını hissettiğimizde
Tekrar giderdi Almanya'ya
Almanya
Beni de çekmişti zamanla
Dört sene olacak yakında
Bizi de içine aldı
Bu gurbetçi dünya
Nelerine rastlamadık
Hep gözümüzü kapadık
İnanmadık
İnanmak istemedik
Ağzımız açık
Gözlerimiz dikili kaldı
Umutlarımız ise
Geldiğimiz toprakta kaldı
Kimimiz okuyup, öğreniyor
Kimimiz bırakmış kendini
Akıntıyla sürükleniyor
Kimimiz şaşırıp
Yolunu sapıtıyor
İçindeki hırs uğruna
Her pisliği deniyor
Neye uğradığımızı
Biz de anlayamadık
Başımızda dönen oyunlara
Sesimizi çıkaramadık
Kapıldık bir sevdaya
Almanya dedik adına
Okuduk, yazdık
Şarkı söyledik, oynadık
Hırsız olduk, damgalandık
Aslımızı unuttuk
Şımardık, burun kaldırdık
Bu sevdamız uğruna

Ayşe Adlım

Amele

Günaydın
Kolay gelsin amele
Harcı karmışsın çoktan
Yalnız eğreti bu iskele
Efkarlısın belli
Öyle çekiyorsun
Dumanı ciğerlerine
Aman dikkat et
Eğreti bu iskele
Haydi kolay gelsin
Hoşçakal amele
İyi bak kendine

Ayşe Adlım

Anlamazlar

Ne anlar
Ağaçların sesinden
Kuşların ötüşü
Kavuran güneş
Dökülen terden

Gecenin karanlığı
Pırıl pırıl gökyüzü
Ay ışığı
Ne anlar bunlardan
Hiç hasret çekmeyen

Ayşe Adlım

Anne

Ben sana hiç şiir yazmadım
değil mi anne
Hiç seni seviyorum demedim
Tüm çatışmalarımıza rağmen
Babamı sevdim
Ona şiirler yazdım
Ama anne
Sen de beni kucağına alıp
Hiç babam gibi öpmedin ki
Sen içinden sevdin biliyorum
Anne, çok kapanıksın
Çok fedakar, çok sabırlı
İki kelimeyle tarif etsem seni
Derdim ki, sabır taşı
Anne
Seni seviyorum diyeceğim
Bak ben ağlıyorum
Sen ağlama sakın emi

Ayşe Adlım

Anne sütü

Ne zaman anne sütü dense
İçim cızlar, lrm
Deprenir, yaralarım kanar
Vicdan azabı içimi yakar
Hastalansan, suçlarım kendimi
Süt veremedim affet beni
Her hasrete katlandım da
Bir başka acı seninki
Yavrum kuzum canım iste Şimdi
Affet, affet beni

Ayşe Adlım

Apansız

Kucağını özledim baba
sıcacık
Sarılmanı bana
içten pazarlıksız
Güvenilmiyor insanlara
Herkes beklentide
Severken de
Hakaret ederken de
Kalmadı bir şey
karşılıksız
Biliyordun sen de
Gidişin ondandı
apansız

Ayşe Adlım

Aradım

Erciyes'in doruğunda aradım
Bulutunda, karında
Gesi'nin bağında aradım
Gülünde, dalında, yolunda
Kızılırmak'ın suyunda
Salkım salkım söğütte
Çalı çalı ığdede
Dağda, bayırda, ovada
Bir bebeğin saflığında
Biliyorum her yeredesin
Kanımda, canımda
Şah damarımda
Hatta daha da yakında
Bilmek yetseydi eğer
Kaybolmazdım
Nasıl dolacağını bilemediğim
İçimdeki bu boşlukta

Ayşe Adlım

Aşık mıyım neyim

Gözlerime uyku girmiyor
Beynim yorgun düşünmekten
Kalbim kuş gibi çırpınıyor
Korkuyor sanki düşmekten
Bir sızı yayılmış içime
En alıcı yerinden
Aşık mıyım neyim bilmem ki
Bu kez belki gerçekten

Ayşe Adlım

Aşk

Aşk ıstıraptır
Çekmekten bıkmadığım
Kurtar beni diye Allah'a
Asla yalvarmadığım

Ayşe Adlım

Aşk bu olsa gerek

Aşk bu olsa gerek imkânsız
Sevmek ölesiye, karşılıksız
Vermek
içinden geldiğince hesapsız
Yaşananlar plansız
Sözler yalansız
Duygular masum
Düşünceler mantıksız

...
Âkıl devredeyse
Ölüme mahkumdur artık
İnfaz bu olsa gerek yargısız

Ayşe Adlım

Aşk denince

Aşk denince
Seni hatırlardım
Sen vardın tek
Aşkı hatırlatan

Yine sensin
Hatırlatan aşkı
Ölüm gireli araya
Gözyaşlarım tek farkı

Ayşe Adlım

Atatürk'ü sevmek

Sen sevme zaten Atatürk'ü
Değmemiş belli gırtlığına
Düşmanın süngüsü
Seni vurmamış arkandan
Bugün öptüklerin götünü
Senin ataların değil
Toplanıp camilerde yakılanlar
Karısına-kızına musallat olunanlar
Evi-yurdu talan edilip
Köyünden kovulanlar
Sen tatmadın mezalimini Rus'un
Bulgar'ın, Sırp'ın, Ermeni'nin, Yunan'ın
Sen görmedin iki yüzünü Arap'ın

Gördün görmezlikten geldin
Duydun duymazlıktan
Bağıra, bağıra git namaza
Çağıra, çağıra üfle sağa sola
Şevapları biriktir(?) , duaları toplar(?)
Aç musluklarını istersen ağla
Sen bilemedin, anlamadın hiç
Nerelerden geçti bu millet
Nasıl geldi bu güne, neler gördü
İnanan inansın yaşlarına
Ben biliyorum ki, onlar
Sadece günahlarının örtüsü
Sen sevme zaten Atatürk'ü
O tüm vasıflarıyla insandı çünkü.

Ayşe Adlım

Atmaca

Ağır ilerleyen bahardan
Yaza zaman kalmadı
Karı bol memlekette
Sonunda açabildi leylaklar
Rastlamadım henüz
Ne güle, ne bülbüle
Bir atmaca kondu pencereme
Sevgimi hissetti belki de
Yumurtladı
Çiçeksiz saksının içine
Çekip gitti sonra
Döner mi bilmem
Yumurtaysa
Akıbetini beklemekte...

Ayşe Adlım

Aziz Nesin

Yıllar önce yaptığın o tahmin
Kızdırsa da çoğunluğu
Haklıydın bazıları için
İyiye mi gittik, kötüye mi
Olsan da söylesen büyük usta
Sevgili Aziz Nesin
Oran düşmüş gibi görünüyor
Sevinsek mi ne dersin?

Ayşe Adlım

Azrail'e

Sevdiklerimi birer birer alıp
Sabrımı mı deniyorsun
Hedefin benim senin
Başkalarıyla uğraşma
Sakın bir dahaki sefere
Onikiyi kaçıрма
İsyan etmeyeceğim
Boşuna yorulma
Yirmi yıldır bekliyorum ben
İnsanları bir haftalığa uğratma

Ayşe Adlım

Babama

Döndün yine babacığım
Çok mutluyum ben
Bekliyordum seni
Ta gittiğın günden

O günden beri
Hep seni bekledim
Geri dönmen için
Allah'a dua ettim

(1975)

Ayşe Adlım

Bağışla

Helâl etmeyeceğim bağışla
Benim olan dudaklarını
Verirken bir başkasına
Sadece beni hatırla
Umursamadığın günlerin anısına

Ayşe Adlım

Bağlama sesi

Ne senin kara kaşın
Ne senin elâ gözün
Beni hep ağlatan
Yüreğimi hoplatan
O ses varya
Bana her şeyi unutturan
Telleri içimde bağlı gibi
Vurdukça sızlatıyor
Vurdukça yakıyor
Vurdukça dağlıyor
Gözümde yaş o
Dilimde söz o
Kalbimde aşk o
Vur da aksın yaşlar
Vur da dökülsün sözler
Vur da kopsun parçalar

Ayşe Adlım

Bahar kokuyor havada

Bugün bahar kokuyor havada
Sizin oralarda da öyle mi
Menekşeler açtı mı acaba
Yok yok sıra önce navruzlarda
Yanılıyor muyum yoksa
Sanallıktan kurtul da
Çık biraz dolaş dışarda

Ayşe Adlım

Bahar'ı beklemem

Ben Bahar'ı beklemem
Deli esen rüzgârına da
aşık olurum Kasım'ın
Düşen sarı yapraklara
Bozulan yorgun bağlara
Gülleri bile var Sonbahar'ın

Ben Bahar'ı beklemem
Uzun karanlık gecelerine de
aşık olurum Aralık'ın
Puslu sessiz havasına
Karın kapattığı yollara
Soğuğuna, ayazına Kış'ın

Ben Bahar'ı beklemem
Bazen bir bakış, bir ses
Bazen sıcak bir nefes
Biraz toz, biraz çakıl
İki kuru dal, iki güzel söz
Çıplaklığı bazen kayaların
Yuvasını izlemek karıncanın
Her mevsim filizlenir
Yüreğimde tohumları aşkın

Ayşe Adlım

Bakışlar

Engelleyemezsin
O anlamlı bakışları
Kara gözlerini oymadıkça
Saçlarına boya vurmдықça

O bakışlar ki
Şeni yüreğinden vurur
İçini kinle doldurup
Yumruğu yine sana vurdurur

O bakışlar sana
Köleliğini hatırlatır
Şu ezilmiş hâlin
İşte bunun kanıtıdır

(1982)

Ayşe Adlım

Baktığımı görenim

Ey!
Baktığımı gören
Gördüğümü duyanım.
Sen de bak;
Ben görürüm.
Gözlerin gözüm olmuş
Sen de gör;
Ben duyarım.

Ayşe Adlım

Barış için

Al kalemi eline
Yaz tek tek Barış için

Hece hece ekleyip
Oku ve söyle Barış için

Tut yavrunun elinden
Durma yürü Barış için

Önündeki hendekleri
Aş birer birer Barış için

Dağları aşip da gel
Yol ver sen de Barış için

Herkesi doyurur bu sofraya
Haydi otur Barış için

Kardeşçe hep yanyana
El salladılara Barış için

Birleştir düğmeleri
Bir arada kal Barış için

Selam söyle dostlara
Seherlerle yolla Barış için

Arkadaş ol eşikle
Sev sevmeyeni Barış için

Kara sevdalara gönlünü
Korkmadan bağla Barış için

Aç kapalı bohçanı
Pazar eyle Barış için

Dudağımızda son bir türkü
Söyleyelim Barış için

Veren de Allah alan da
Unutmayalım Barış için

Ayşe Adlım

Bayrak (Şehitlerimizin kanı)

Dalgalan göklerde
Ey nazlı bayrak
En temiz, en güzel, en parlak
Alınla, beyazınla
Hilâlinle, yıldızınla
En anlamlı, en şanlı
Sen, şehitlerimizin kanı
Ata'nın gözündeki parıltı
Türkiye'nin gururu, yüz akı
Temsil ettiğin toprağın
Kutsaldır her adımı, her taşı
Helâl olsun size
Kanımızın son damlası

Ayşe Adlım

Bebeğim

Doğdun bebeğim
Yaşayacaksın bilmeden
Çocuk olacak
Annem, babam için
Öğrenci olacak
Kitabın, kalemin
Öğretmenin
Başarın için
Genç kız olacak
Önce namusun için
Ailen çevren için
yaşayacaksın
Bir gün evleneceksin
Kadın olacak
Kocam için
Anne olacak
Çocukların
Sevenlerin için
yaşayacaksın
Kimse seni
Duygularını
İsteklerini
Arzularını sormayacak
Onlar hep
Sirasını bekleyecek
Yaşamak isteyecekler
Belki de zaman zaman
Sen bile duymayacaksın
Duymazlıktan geleceksin
Hep susturulmuş
Hep bastırılmış
kalacaklar
Ne olur bebeğim
Sen bari
Her şey için
Herkes için yaşarken
Ne olur biraz da
Kendin için yaşa

Ayşe Adlım

Beddua

Atamsın
İnkâr etmem hakkını
Çok yandı içim
Yazdım bak bunları

Uyumadım, ağladım
Ah ettim gece boyunca
Göstermesin bana Allah
Azmış yüzünü bir daha

Yaranamadım
Ne yaptım
İti kurdu övdün de
Beni yerdin her fırsatta

Çok yaraladı beni
Şıgmadı ağzına
Dibinden kopsun demem
Allah affetsin seni

Allah sevdiğini
Sevdiğime benzetsin
O bir ah çekince
Bin ahla inlesin

Hep akıttın zehrini
Hep sabrettim
Artık seni ben
Allah'a havalettim

Allah büyük
O görüyor hepimizi
Kim layıkça
Ona versin cenneti

İstemeyesin helal sözü
Dilim verse de
Vermez bilesin
Çok kırdın gönlümü

Ayşe Adlım

Behzat 1

Kamudan al cebe at
Seni gidi doğru görünen
eğri zat
Belge yok, fatura yok
İşte, sana yine bir fırsat
En iyisi sen bu işleri
Telefonun ucundaki
itine bırak
Danışıklı dövüşü iyi bilirsin
Hadi durma fıranı at
Kimi bey der, kimi müdürüm
Kimi de Behzat
Pi derler bizim oralarda
Bazen gtveren, bazen de kavat.

Ayşe Adlım

Behzat 2

Kaydın yine Behzat
Kalamadın ortada
Ama nedense, hep aynı tarafa?

Basıp geçecek biliyorsun
Ne bulaşacak sanıyorsun
Boşuna ezilip duruyorsun
Mantarlı yüksek topuklara

Salladığınla kalacaksın
Bu sefer hava alacaksın
Yorgunluk çökmüş omuzlarına
Ama halâ kuyruğun havada
Kıstır da; dön artık yuvana
Tarafsız olmalı altı yüz elli yediler
Sen söylemiştin, unuttun mu yoksa?

Ayşe Adlım

Ben

Ben söylüyorum;
Ben olacağım,
Ben olacağım,
Ben olacağım.
Ne bizi?
Ben.
Aslında, hep BEN.

Ayşe Adlım

Ben büyümedim

Yaşımı sordular
İçimden hep; "on yedi" dedim
Gelin oldum, evlendim
Dar etekler, yüksek topuklar
Takılar, pudralar yakışmadı
Kadınmış gibi olamadım
Yiyip dayagımı oturamadım
Asilik hiç çıkmadı ruhumdan
Eksiklere, hatalara, yanlışlara
Olgun, olgun göz yumamadım
Hep deli aktı kanım
Abartı uğramadı semtime
Süslü cümleler kuramadım
O eski, virane evin kızıydım
Ordaki mutluluğu
Hiçbir apartman dairesinde bulamadım
Bir tek anneliği sevdim
Yirmi dört oldum, otuz dört oldum,
Kırk dört oldum
Yaşımı sordular
İçimden hep; "on yed"i dedim
Ben büyümedim

Ayşe Adlım

Ben daha çok yanarım

Ben daha çok yazarım biliyor musun
Çünkü sen halâ yerinde duruyorsun

Ben daha çok ararım gerçek aşkı
Seni sen, onu o, beni ben yapanı

Ham kelek bile değilim bu yolda
Aç, susuz kalarak güneş altında
Ben daha çok yanarım biliyor musun?

Ayşe Adlım

Ben benim

Biliyorsun
Sen bensin
Ben de sen
Biz olmalı
Dost olmalı
Bir olmalı
Bu iki gönül
Bu iki ruh
Bu iki beden...

Ayşe Adlım

Beni kandır

Bir bakışla olmaz öyle
Bıkmadan sevdiğini söyle
Israra hiç dayanamam
Kapıdan çık, bacadan gir
Biraz da kendine acındır
Haydi artık beni kandır

Ayşe Adlım

Benim

Mantiğımı hiçe sayıp kalbim
Gemi azıya alırsa bir gün
Seni aramak olur ilk içim
Sakin şaşırma emi
Fazla düşünme, bu deli kim
Uzaklarda değilim
Burdayım yanında, benim

Ayşe Adlım

Benim Őhrimde

BulutlanmıŐ başın yine
Ne gűzelsin Erciyes
Her noktan Őahane
Unutturuyor derdi tasayı
Sabah sabah seyretmek seni
Otobűsűn iĀinden bile
İyi ki burdasın Erciyes
İyi ki benim Őhrimde...

Ayşe Adlım

Benim Yerime

Sevgimi söyle çiğdeme,
Sümbülü de kokla benim yerime,
Düşmedi gitti Kars toprağına şu cemre....

Ayşe Adlım

Bilen bilir

Bak teyzeciğim

   
 kıl herkeste var
Kimininki sağa kayar
Kimininki sola
Kimininki dibe batar
Kimininki göge kalkar

Sen onu içinde tutmasını bil
Bir gün mutlaka ortaya çıkar
Bilen bilir, gören görür
İspata ne gerek var

Deneyenleri bir bilsen
Kafadaki tilkilerin sayısı kadar

Ayşe Adlım

Biliyorsun

Allah'ım,
Senden bir şey istemeye utanıyorum ben
Ama içimden geçenleri biliyorsun Sen...

Ayşe Adlım

Bir Erciyes şiiri daha

Damganı vurdun bu sabaha da
Pırıl pırıl, dupduru güzelliğın
yine karşımda
Güneş de ilk seni görmüş
meyletmiş sana
doğmuş doruklarına
Nedir bu bilmem
Aşk mı, sevgi mi
Kara sevda mı yoksa
Neden ağlar gözlerim
Sana her bakışımda
Ve işte yine
Bir Erciyes şiiri daha

Ayşe Adlım

Bir gün

Bir gl al eline
Belir kapının önünde
Bakışlarınla uğur
Uğur beni göklere
Oldu olacak bir de
Seni seviyorum de de
Şaşırt beni bir gün

Ayşe Adlım

Bir kardeşim vardı

Bir kardeşim vardı
Kara kaşının
üstü dikişli
Gözleri çukur çukur
Dudakları etli
Elleri küçük küçük
Biraz da göbekli
Bir kardeşim vardı
O zamanlar
onbeş, onyediydi
Alolarıyla
yetindiğim şimdi
Yaşlanmıştır görmeyeli
Saçları ak ak
Belki biraz daha
göbekli
Uzaklar yakın olsa
Kaldırsak aradan
gurbeti
Yine kapışır mıyız
saç saça
Eskiden olduğu gibi

Ayşe Adlım

Bir yolu olmalı

Bunun bir yolu olmalı
İnce ince içimi sızlatmayan
Yağmur yağmur gözyaşı akıtmayan
Kor kor yüreğimi dağlamayan
Derin derin izler bırakıp
Gizli gizli kanatmayan
Bunun bir yolu olmalı
Vicdan muhasebesi olmayan
Pişmanlık yaratmayan
Yoksa eğer, teslim oluyorum
Gelsin artık, alsın beni
O meşhur eli değnekli
Götürsün bilinmeyene
Yeniden yaratsın
Hamurumda olmasın
Gözyaşı ve özlem geni

Ayşe Adlım

Biz Burdayız - Atam

Astım resmini duvarlara
İnat olsun diye günah sayanlara
Yazdım Nutk'unu sayfalara
Okudum hece hece çocuklara
Türküler dinlettim
Uyduruk ilâhilere inatla
Türkçe yazdım, Türkçe okudum
Okullara koştum bayramlarda
Bakıp bakıp ağladım
Seni anlatan çocuklara
Onlar hep burada olacaklar
Duyguyla, minnetle, heyecanla

Ayşe Adlım

Bizim köyün enteli

Duygusalım, gözüm sulu
Düğümlendi hikâyen, beni boğdu
Dağladı yüreğimi, sönmedi kor oldu

Ağlayıp durdum sabaha kadar
Artık, her gördüğümde seni
Gözlerimden yaşlar akar

Sana ağladım, ona ağladım
Çekilen acılara ağladım
Benzerlikler öyle çok ki
Belki de kendime ağladım

Kavuşmalar mahşere kalmasın
Yastayım şarkısı senin için çalmasın
Mutlu ol sen, yakışıklı, şık, zeki
Bizim köyün sıra dışı, saygın enteli

Ayşe Adlım

Bombalar taşınıyor

Sen uyurken
Sacacık yatağında
Çocuklar ölüyor
Bak Bağdat'ta
Bombalar taşınıyor
insanlara
Tepemizden geçen
uçaklarla

Ayşe Adlım

BOP Sahnesinde

Kurtuluğu sömürge olmakta buldular İngilize
Bir avuç cesur insan vardı yürekleri imn dolu
İmknsızı başardılar Mustafa Kemal'in önderliğinde
O korkak zihniyet hortlamış, bu sefer BOP sahnesinde
Daha uygununu bulamazlardı eşbaşkanlık rolüne
Hırsızın, yalancının, hainin menfaatı birleşmiş aynı yerde
Birinin rahatı kaçmasın, ötekinin sadakası kesilmesin diye
Alkış tutuyor iki yzlye; satılmış, aldatılmış, uyuşmuş kitle
Hayra almet ne var ki hocam, o hayrı kim, nasıl göre?

Ayşe Adlım

Burnumda tütüyorsun

Özledim seni
Burnumda tütüyorsun
Karanlık kapılarda belirip
Kayboluyorsun
Esen yellerle gelip
Saçlarımı dağıtıyorsun
Kara bulutlarla süzülüp
Yanağıma damlıyorsun
Bir ses olup gece yarısı
Beni çağırıyorsun
Kar olup Erciyes'te
Eriyip içime akıyorsun
Özledim seni
Burnumda tütüyorsun

Ayşe Adlım

Burnumun direği

Burnumun direği sızlıyor
derlerdi de hani
Nasıl sızlarmış derdim
burnun direği
Oysa şimdi
İrili ufaklı taşların
Yerlerini hiç unutmadığım
duvarlar
Süpürdükçe oyulan
Toprak yollar
Çatlak taşlı merdivenler
Ardıç damlı evler
Yüzünü bile görmediğim
Mini mini yavrular
Aklıma geldikçe
Burnumun direği
Öyle bir sızlıyor ki

Ayşe Adlım

Büyüdün artık...

... yine bana notlar yaz küçük kâğıtlar üzerine
Katlayıp sakla onları benim bulabileceğim yerlere
Seni seviyorum gibi güzel sözler olsun içlerinde
Ben halâ arıyorum bir gün bir yerden çıkarlar diye...

Ayşe Adlım

Büyük değer; Mustafa Kemal

Sen bu ülkenin en büyük değeri
Dehasıyla, zekasıyla, öngörüsüyle
Tek önderi, tek lideri, tek Mustafa Kemal'i
Seni tanımayan, örnek almayanların
Görüyoruz acemice kem-kümlerini
Eli ayağı birbirine dolanmış hallerini
O gün reddettiğin sinsi yardım teklifleri
Kabul edildi bugün misli misli
Bilinen eski düşmanlarımızın arasına
Bir de iki yüzlüsü, ılımlısı eklendi
Altından kalkılamayacak sözler verildi
İpotekte şimdi Cumhuriyet'in geleceği
Borç altında eziliyor kadını, erkeği
Köylüsü, şehirlisi, yaşlısı, genci
Sunulan yapay rahatlıkla
Bağlandı gözü-kulağı, eli-dili
Bilinmiyor artık bağımsızlığın önemi
Riyakârlık, kurnazlık, çıkarıcılık aldı
Samimiyet, sevgi ve feragatin yerini
'Bana değmeyen yılan...' misali
Verelim diyenler bile var ülkeyi
Mehmet ölmekten şikayet etmezken
Çoktan kabul etmiş kansızlar esareti
Değer üretememe, korkaklık, bilgisizlik
Tembellik, kolaycılık doldurmuş iliklerini
'Başka çare yokmuş, büyük güçmüş'
Bu da hortlamış bahaneleri
Tıpkı o zamanki 'İstanbul zihniyeti'
Hiç duymamışlar, anlamamışlar sanki
'Ya İstiklâl, ya ölüm' diye bağırın
Asil, yürekli, dirayetli, iffetli sesleri
Kimin kanını kime hediye ediyorlarsa
İtin-çakalın, bitin-pirenin dölleri
Kalkıp gel, kurtar bizi demeyeceğim
Sözlerin var, görüşlerin var, ilkelerin var
Onlara sıkı, sıkı bağlananlar da var
O gün sırtında cephane taşıyanlar
Ayaklara çorap, yaralara merhem olanlar
Yine askerin yanında, emanetinin bekçisi
Yalnız saçlarımızla değil
Tüm varlığımızla süpürge olacağız
Temizleyeceğiz bütün pislikleri!

Ayşe Adlım

Can İstanbul

Ah İstanbul, can İstanbul
Kıyamam ben hiç sana
Yaktılar, yıktılar, kazdılar
Çaldılar, çırptılar, kaçtılar
Yetmedi İstanbul, can İstanbul
Kastettiler toprağına
Zehir verdiler kanına
Ah İstanbul, can İstanbul
Dilin olsa da haykırsan
Yeter, yeter Allah aşkına!

Ayşe Adlım

Canım Gesi

Saclarla kaplansa damların
Vericiler kaplasa etrafın
Bozamaz hiçbir yenilik
Her mevsim güzelsin canım Gesi

Eksilmesin hiç karların
Kurumasın güzel bağların
Solmasın yeşil yaprakların
Her mevsim güzelsin canım Gesi

Avusta leylâkların, çamların
Yukarıderede kavakların
O asırlık ceviz ağaçların
Her mevsim güzelsin canım Gesi

Kar çiçekleri kayaların arasında
Menekşeler, küpeler gelir sonrasında
Gesidir manzara Kayabaşında
Her mevsim güzelsin canım Gesi

Dumanın tütsün bacalarında
Leylekler yuva yapsın damlarına
Güvercinler konsun kuşluklarına
Her mevsim güzelsin canım Gesi

Yediveren güllerin hep açsın
Dalında bülbüllerin hiç susmasın
Suların durmadan çağlasın
Her mevsim güzelsin canım Gesi

Ayşe Adlım

Canımın İçi

Oğlum, canımın içi
Gelip bana seslendin, niye ki
Bir sıkıntın mı var
Yadırgadın mı yerini
Batar bu yatak artık
Kıpayamam gözlerimi
Özledim kara kaşlım
Seviyorum, çok seni

Ayşe Adlım

Canın saç ola

Derdin neyse benim ola
Tüm çareleri yollarım sana
Kırılısın-dökülsün, yansın-batsın
Yeter ki senin canın saç ola

Sen yer, sen gök, sen dünyamsın
Şen bal, sen oğul, şen cansın
Ömrüm sana, emeğim sana
Sütüm sana helal ola...

Ayşe Adlım

Ceviz ağacı

Dedim ki ceviz ağacına
Yıllardır kahrımızı çektin
Geldik sığındık gölgene
Dallarını kırdık
Cevizlerini oyduk
Yapraklarını kopardık
İlaç niyetine
Çivi çaktık asırlık gövdene
Çeketimizi astık
Karıncalardan yılmadık
Sırtımızı dayadık
Çay içtik, dinlendik
Artık onlar yok
Ama biz varız
Biz de seviyoruz seni
Ne olur
Yaprakların solmasın
Dalların kurumamasın
Senin için gözyaşlarım
Tuzu beni yaksın
Suyu sana ilaç olsun
Ne olur
Bizi de idare et

Ayşe Adlım

Ceza

Bakişın yok gökleri delen
Gülüşün yok ışıklar saçan
Sesin bile yok artık
Silindi kulağımdan
Neye sarılsam hatıra diye
Çıkıp gittiler hayatımdan
İhanetin bini bir para
Daha bir özgür herkes
Canım dediklerinin bile
Yalan sözleri, hep entrika
Nasıl dayanabildin bunca zulme
Anlamış değilim halâ
Bilsinler ki, bu bir ceza
Seni alarak yaşattı Allah
Bunu onlara
Üstelik suçluluk duygusu
Oturdu içlerine kapkara

Ayşe Adlım

Cumhuriyet

Yine tüylerim ayakta
Ağlatan sesin kulağımda
Her Cumhuriyet Bayramında
Lekelenmiş gururum
Sevincim buruk ama
İhanet ettiler sana
Kanını emdiler Cumhuriyetin
İhanet ettiler vatana
Kalk da gel Anıtkabirden
şimşek şimşek bakışlarınla
Yeniden biz olmayı oğret
Yeniden dirilelim seninle
Daha nice seksenğlere

Ayşe Adlım

Çabuk kaybettiklerimdensin

Geç bulup da
çabuk kaybettiklerimdensin sen benim
Bir Temmuz sığında çiseleyen
yağmur gibiydi gelişin
Boram boram
toprak kokusu bıraktın ardında
Öyle ani oldu ki gidişin
Toprak bile doymadı sana

(Son satır sevgili Sergül Vural'a aittir.)

Ayşe Adlım

Çal oğlum

Çal oğlum
Uzun ince bir yoldayım
Kendim ettim, kendim buldum
Çal oğlum
İşte gidiyorum çeşmi siyahım
Acem kızını da çal
Yemen türküsünü de
Çal da dinlesin yüreksizler
Belki yeşerir ölü duyguları
Belki ıslanır göz pınarları
Belki kullanırlar mantıklarını
Belki anlarlar insan olduklarını
Anlamayan da anlamasın varsın
Anladığını sansın
..... dilini, çarşafını, yalını
Dururken kendi özü, kendi sözü
Ezberlesinler uydurma günahları
Düzmece masalları
Çal oğlum sen Gesi bağlarını
Ben razıyım
Parçala kemanınla
Bir kalbim var zaten
Feda olsun sana

Ayşe Adlım

Çan sesleri

Duyulsaydı sesim
Şu çan sesleri gibi
Haykırırdım dünyaya
Dirilmiş bir ölü gibi

Pazarın sessizliğinde
İnleyen çan sesleri
Öylesine de korkunç ki
Bir azrail sanki

(1981)

Ayşe Adlım

Çanakkale Geçilmez

Çanakkale Geçilmez dediler geçirmediler
Vatan bütündür diye böldürmediler
Can verdiler, toprak vermediler
Aynı kan dolaşıyor damarlarımda
Hata yapar düşman benim karşımda
Hayal bile etmesin haçlı
Siperim ben
Çanakkale, Gelibolu, Anafartalar'da

Ayşe Adlım

Çanakkale Kahramanları

Malım, mülküm
Eşim, dostum
Yarım demediniz
Hiç tereddütsüz
Gidip can verdiniz
Elimde bardağım
Çayımı rahat içebiliyorsam
Çünkü siz orda öldünüz
Daha onbeşinde, onaltısında
Kurşunlara yürüdünüz
Helâl edin hakkınızı
Yapabildiğim tek şey bugün
Bir Fatihâ ile iki damla gözyaşı
Ruhunuz şadolsun
Çanakkale Kahramanları

Ayşe Adlım

Çareleri tükettik

Şairler suskun, aydınlar uykuda
Eller kırılınsın yeşil tablolar çizen
Yüreklerde koparken fırtına
Açgözlülerin iştah unsuru olmuş
Benim ülkem kurtlar sofrasında
Sessiz sessiz, sinsi sinsi
Emiyorlar iliklerimizi
Kanla çizilen sınırların
Emaneti Allah'ım Sana
Kesme ümidini bu milletten
Çareleri tükettik, sığındık kapına
Boynumuz bükük
Kalbimizde sevgin
Dilimizde dualarla

Ayşe Adlım

Çek elini eteğini

Ey deli gönül
Eskittin baharlarını
Ne işin var gül dalında
Çek elini eteğini
Sen artık gülleri
Uzaktan kokla

Ayşe Adlım

Çıkar bu ah

Güven kazanılmaz
Öyle kolay kolay
Ağzınla kuş tutsan da
Kapımda köle olsan da

Pişmanlık kötü duygu
Dilerim her gün yaşa
Akıttığım her damla
Zehir olsun sofranda

Yürekler tamir olmaz
Sıvayla, boyayla
Çıkar, bekle bu ah
Kalmaz öbür tarafa

Ayşe Adlım

Çıkar gözlüklerini

Gözlüklerini çıkar da gel
Kime baktığını bileyim
Dilinin söyleyemediğini
Gözlerinden göreyim

Ayşe Adlım

Çocuk olsam

Çocuk olsam
altı yaşında
Bir elimde ekmek
diğerinde elma
Salya sümük
burnumda
Isırsam
bir ekmekten
bir de elmadan
Burnumu da
silsem koluma
Seksek oyunu gelse
birden aklıma
Koşsam doğru Aynur'a
Eline alsın o da
Kocaman bir
tandır ekmeğini
üzerine sürülmüş
sarımsakla
Usansak seksekten
Taş toplayalım biraz da
Evimizi yapalım
Yatak odası
misafir odası
mutfağı
banyosu da olsa
Annem çağırırsa
duymasam
Televizyon koyduk
Oturma odasına
Oynasak biraz daha
Gelme anne
Evimizi yıkma
Sobamızı bozma
Ekmek pişirecektik
biz daha

Ayşe Adlım

Dangalak

Gün güzel
Güneş güzel
Sen güzel
Ben güzel
Komşu güzel

Sen de gör zeki çocuk
Aşmadığın dağlar
Görmediğin haller
Sevmediğin neler

Zekanı test
Aleme rest
Kendini mest
Dangalak seni
Tövbe est...

Ayşe Adlım

Demirledi

İldem, Saylar, Belâsi
'A' lar 'C' ler dizi dizi
Adı Yeşilgesi, kat yedi
Karşımda Erciyes
Solumda Gesi
Ne bulutların rengi
Yüce dağın başında
Ne kuşların sesi
Gesi yamaçlarında
His yok, söz yok,
heyecan yok
Demirlemiş yüreğim
bekliyor sanki
Ruhun da teslimiyetini...

Ayşe Adlım

Desem

Çöktü içime hüznü
Ayrılık mı desem
Hasret mi desem
Gözden irak olan
gönülden de irak
olur mu desem
olmaz mı desem
Bir de gurbet olunca
Ölüm mü desem
Kalım mı desem

Ayşe Adlım

Dev aynası

Korkaktır bunlar kardeşim bilmez misin ki,
Sanallık yokken etek altıydı yerleri
Biberonları ellerine verilip, kıçları silinirdi
Uzuv değil kuyruktur bacaklarının arasındaki
Allahtan korkar, zinadan sakınırlar güyâ
İnternette terbiye ederler sapkın nefislerini
Ancak kandırırlar kafalarının içindeki
Büyük sandıkları o küçücük şeyi
Sevdiğim dedikleriyle kopmuştur onlar
Ne eş-dost, ne çevre, ne çoluk-çocuk
Göremezler dizinin dibinde sandıklarının
Ne haltlar karıştırıp, ne boklar yediğini
O zengin akıyla anlayacak bir gün zaar
Tava gelmiş de dövülmüş çoktan
Koca olamadan baba(?) olup da
Orda, burda, şurda öğüt verdikleri
Evet asil renktir lacivert ama
Her giyene de yakışmaz, morartır kor
Dışlarına çıkartır, içlerinin kirini
Oysa o halâ dev aynasında görür kendini
İyi de maskeler hani gerçeği
Çeken bilir, bilen bilir, hissenden bilir
İnsan görünümlü şeytanla başa çıkamazsın
Uzak dur artık, başka yere akıtsın irinini

Ayşe Adlım

Dilemiş olmak

Öyle içten diledim ki cismini
Sen elli kere saklasan kendini
Ben belki bin kere gördüm seni
Nasıl bir sevda ise bu bendeki
Görmedi, göremedi kötülerini
Eritti bütün nefretleri
Dilemiş olsa açardı sırayla
Tüm gizlileri, tüm örtükleri...

Ayşe Adlım

Doğum günün kutlu olsun

Doğum günün kutlu olsun sevdiğim
Seşini duyamayıp
Yüzünü göremediğim
Gözlerine baka baka
Seviyorum diyemediğim
Kutlu olsun doğum günün
Benden uzakta geçirdiğin

Ayşe Adlım

Doktor hanım

Sizin için dilemiyorum
yaşadıklarımı
Tatlı dil varken batırsanız da
çuvaldızları

Sizin için dilemiyorum
yaşadıklarımı
Saatlerdir durduramasam da
gözyaşlarımı

Sizin için dilemiyorum
yaşadıklarımı
Biliyorum ki, duyar O
Mazlumları, hastaları

Sizin için dilemiyorum
yaşadıklarımı
İnce belinize yakıştırdı çünkü
nice nurtoptarı

Ayşe Adlım

Dul aylığı

Herkese sağlık
kendime para
diliyorum artık
Rest çektim piyangoya

Dul aylığı falan değil
yanlış anlama

Normal, bildiğin
böyle torba torba
havadan ekstra

Ayşe Adlım

Durduramadım

Bir ateş yandı ve büyüdü içimde
Kimsenin haberi olmadan
Yavaş yavaş tutuştu önce
Alevlerini durduramadım sonradan

Ayşe Adlım

Duyacaksın

Uykuyu ararken gözlerim
Islanan yastığımda
'İyi geceler,
seni seviyorum' diyorum
öpüyorum
Yokluğun engel değil
Ben her sabah uyandığım da
'Günaydın
seni seviyorum' diyorum
öpüyorum
Bu sevgi sana ulaşacak
Duyacaksın birgün
biliyorum

Ayşe Adlım

Duydunuz mu?

Gesi peşkeş çekiliyormuş
duydunuz mu
Kayabaşı imara açılmış
anlamı mı
Kayseri'nin kodamanları
Bağlarımızı alacak
İki-üç katlı villalar yapacak
Etrafını yüksek duvarlarla çevirip
Dünyadan soyutlayacak
Bu, sadece onlara hizmet
Benim halkım istese
zaten ev yapabilirdi
bağının içine
İmara açmak demek
Peşkeş çekmek demek
Hem de büyükşehir tarafından
Hinterland oldukya
Artık Gesi Belediye başkanının da
Borusu ötmez olmuş
Duydunuz mu
Cevizler bile ağlıyormuş
Ben gördüm
Asmalar ağlarya işte öyle
Cevizler de ağlıyor
Vallahi ağlıyor
Zavallı Gesilim de seviniyor
İmar gelmiş
Bağları değerlenmiş
Çocuklarına daireler verilecekmiş

Ayşe Adlım

Düğüm

Bugün çok yoğunsun içimde
Gecem gündüzüm
Elim ayağım
Lafım sözüm
Çözemediğim
Çözmek istemediğim
Boğazımdaki düğüm
Nasıl girdin hayatıma
Habersizce böyle gülüm
Kalmadı sana verecek
Ne ümidim
Ne gücüm
Ne de tek bir günüm

Ayşe Adlım

Düşünemiyorum

Durmuş beynim
Düşünemiyorum
Kör oldum sanki
Göremiyorum

Bir ateş var içimde
Yakıyor beni iyice
Ne yapsam boş
Eriyorum gittikçe

Bugün düşünemiyorum
Yarın yazamayacağım
Kalbim de külleşince

Ayşe Adlım

Eğer

Görmeden bir daha
Ölürsem eğer
Gömmeyin istemem
Yakın beni
Külümü de götürün
Koymayın burada
Bu gurbet bana
Mezarsa eğer

Gülmeden yüzüm
Ölürsem eğer
Bu derdi veren
O büyük Allah
İstemem cennete
Almasın beni
Ben buralarda
Çürürsem eğer

Ayşe Adlım

Eksi puan

Gördüğüm bugün melekti
Sol omzundaki
Kayıttaydı yine
Her zamanki gibi
O kara kaplı defterine
Bir kötü puan daha ekledi
Onu da gördüm, eksi
Ne çokmuş meğer
Kayıt edilen eksiler
Gözümde büyütmişüm seni
Yere bakan yürek yakan, sinsî
Hangi zavallı av pençesindeki
Sıra sıra dizili hepsi
Eksi, eksi, eksi

Ayşe Adlım

Elma çiçeklerinin pembesi

Leylaklar açmış olmalı memleketimde
Deli gibi yürümenin, sevdalanmanın tam zamanı
Menekşe toplamanın yeşil otların içinde
Kaleböğrü, Camızgölü, Yukarıdere'de

Leylaklar açmış olmalı memleketimde
Dolanmak vardı şimdi Gesi Bağlarında
Ağlamak gül dalında bülbül misali
Ölümü düşünmek elma çiçeklerinin pembesinde

Ayşe Adlım

Emanet ediyorum

Sevdiklerimi
Sana emanet ediyorum
Kendimi de
Şefkatini, sevgini
Bizden esirgeme

Varsın takmayayım
Telli duvağını
Varsın olmayayım
Asker anası
Varsın yarım kalsın
Dünyanın tadı

Yeter ki Sen iste
Sana boynum
Kıldan ince
Korku değil
Heyecan içimde
Giyinir gelinliğimi
Gelirim seve seve

Ayşe Adlım

Emir abiye

Nasıl seversin Gesi'yi
Biliyorum Emir abi
Senin için yazıyorum
Hatırla da geçmişini
Gider biraz özlemini
Şimdilik yeşil Gesi
Ağaçlar çiçek açmıştı
Kaysılar, elmalar, armutlar
Cevizler salkım salkım
Hiçbiri kalmadı
Kavurdu soğuklar
Zaten meçhuldü
Meyveye döneceği
Kurudu tükendi sular
Yaz sıcaklarına
Bilmem nasıl dayanacaklar
Eskiden camızlar vardı hani
Kıvrık boynozları
Kinli bakışlarıyla
Onlar bitmişti yıllar önce de
Eşekler de kalmadı
Nesilleri mi tükendi ne
Tıkır tıkır yürürlerdiya
O eski sokaklarda
Gülesim geldi
Dün anımsadım da
Ne hoş seslerdi öyle
Tıkır, tıkır, tıkır
Artık herkes arabalı
Kimse eşek beslemiyor
Kimse yonca da kaldırmıyor
Şimdi insanlar ağaç kesiyor
Katliam var Gesi'de
Bağlardan hızar sesleri geliyor
Güzel bir tablo değil
Biliyorum Emir abi
Sen yine de üzme kendini
İnat etmiş leylaklar
Dimdik ayaktalar
Gilabular da var
Bir de dutlar
Yetmez mi Emir abi

Ayşe Adlım

En güzel iki kelime (Allah'a ısmarladık)

Anne dedim önce
Acıkınca mama
Babayı öğrendim sonra
A-B-C ile başladık
Top tuttuk, ip atladık
Din, vatan, millet
Atatürk'ten vasiyet
Türkçe oku, Türkçe yaz
Dilini sev, koru ilelebet
Büyük harflerle yazdık
Özel isimleri
Kesme ile ayırdık
Aldığı tüm ekleri
Türkçe selamlaştık
Türkçe vedalaştık
En güzel iki kelime
'Allah'a ısmarladık'

Ayşe Adlım

Erciyes'e güneş doğmuş

Erciyes'e güneş doğmuş
Buralar sisli halâ
Sen gittiğinden beri
Gönlüm yasta halâ
Yokluğun bulutlar gibi
Üzerimde kaplı halâ

Erciyes'in pınarları
Görünmüyor uzaklardan
Hasretin hiç dinmiyor
Gönderdiğin selamlardan

Erciyes'e kar yağmış
Yüreğime yağdığı gibi
Zaten hiç kalkmadı ki
Üst üste dertlerim gibi

Ayşe Adlım

Erciyes'i aradım

Bulamadım Erciyes
Aradım seni
Ağaçların arkasından
Tepelerin arkasından
Şu görünen karartı
Sen misin yoksa
İki kubbeli
Ali Dağı'nın ardından

Sıradan bir dağ olmuştun
Ne bulutun kalmış, ne karın
Kavaklar boyun bükmüş
Kuşlar mahsun
Toz bulutuyla
Kaplanmış doruğun

Esir almış güneş
Sabahın yedisinde
Yaprak kıpırdamıyor
Yükseklerde bile
Kalan birkaç parça da
Eriyip gidince
Neyle övüneceğim ben
Kayseri'de

O ihtişamın yok
Gözlerimi yaşartan
Baktıkça beni
Derinlere daldıran
Karardın Erciyes, kapkara
Çıkarma, ne olur
Kar beyaz gelinliğini
Bir daha

Ayşe Adlım

Erciyes'i seyretmek

Erciyes'i seyretmek vardı
Bu akşamüstü
Kararmış bulutlar
Yağmur ha düşecek, ha düştü

Erciyes'i seyretmek vardı
Bu akşamüstü
Kayalar seni bekliyor
Ölü değilsin, haydi kalk yürü

Erciyes'i seyretmek vardı
Bu akşamüstü
Gönül yorgun
Kalmamış ne dermanı, ne gücü

Ayşe Adlım

Erkeksin

Sen erkeksin
Şimdiden belli
Baktığı yeri
Delip geçen
Gözlerinden
Mutluluk saçan
Gülüşünden

Sevgilerin çoğunu
Şen almışsın
Ümitler
Sana bağlanmış
Çok mutlusun şimdi
Ümitleri
Boşa çıkarma emi

Ayşe Adlım

Erkeksin (Bir nebze akıldan)

Erkeksin sonuçta balık da olsan
Anlarım sanıyorsun kadın ruhundan
"Hep banalık" işlemiş beyinlerinize
Sadede gel lafı dolandırmadan

Ne aradığını biliyorum karşı cinsten
Havadan-sudan, üstten-alttan
Hani at yarışı falan
Bir nebze diyemem de akıldan
Neye yarar ki, fikir olmadan

Ayşe Adlım

Ey ölüm

Ey ölüm
Nasıl bir şeysin, neredesin
Çekilenleri bitirecek misin
Kalmasın hiçbir kalıntısı
Hepsini birlikte götüreceksin
Gel, gel al o zaman
Topla derdi kederi
Topla kötüyü, iki yüzlüyü
Topla açlığı, onursuzluğu
Topla yalanı, vefasızlığı
Kalanlar yalnız aşk için ağlasın
Topla artık yeryüzünden pisliği
Akıl getir beraberinde
Dağıt insanlara ki,
yağmasın o pislik bir daha üzerlerine
Gel, gel al götür

Ayşe Adlım

Falımda çıktın

Bana bir şeyler söylemek isteyen adam
Falımda çıktın bugün
Yine durgun ve sessizdin
Başkası olamaz, tarif aynen sendin
Allah cesaretini artırsın da
Söyle artık, neyse derdin

Ayşe Adlım

Frei bis in die Spitze

Ich bin erleichtert
wie ein Baum im Herbst
Nackt und verlassen
Der Wind hat dich geholt
und wird nie zurückgeben
Fliege nur mit ihm
solange du kanst
Falle nur nicht
auf die Erde
Vielleicht auf ein Dach
oder auf ein Nest
Denn du sollst sehen
wie stark ich bin
auch ohne dich
Nicht mehr so schön
wie mit dir
Aber frei bis in die Spitze
Ich sage es, glaube mir
Ich werde auch
den Winter durchstehen

Ayşe Adlım

Gaz

Daha uçağa bindiğim anda pişmanlık kemirmeye başlamıştı içimi. Almancı olmak için de geç kalmıştım, geri dönmek için de.

Havaalanına indiğimden beri her şey yabancıydı bana. Nereye baksam değişik şeyler görüyordum. Evler, sivri sivri çatılar, tahta merdivenler, küçücük odalar, hele de yağmurlar. Dinmek bilmeyen, beni güneşe hasret bırakan yağmurlar.

Hiç dışarı çıkmıyordum. Biri beni çevirir, bir şey sorar, cevap vermem gerekirse diye korkuyordum. Akşama kadar otuyordum annemle evde. Bizim için tek değişiklik, babamın işten gelmesi ve birlikte alış-verişe gitmek oluyordu. Dışarıda ilk öğrendiğim, tranvaya nasıl binildiği oldu. Bir de evet (ya) , hayır (nayn) ve anlamıyorum (niht ferşteyn) kelimelerini öğretti babam.

-Eğer ben isteyken biri kapıyı çalar da Almanca bir şeyler söylerse, niht ferşteyn dersiniz.

diye öğütlerdi.

O güne kadar hiçbir Alman kapıyı çalmadı, ben de hiç kimseye niht ferşteyn demedim. Yine sıradan bir gündü. Annem mutfakta uğraşiyor, ben de tv seyrediyordum. Bu arada merdiven başından gelen sesler dikkatimi çekti.. Birden kapıya hızlı hızlı vurulmaya başlandı. Gidip kapıyı araladım. Uzun boylu sakallı bir genç adam heyecanla bir şeyler söyledi. Anlamadım tabi.

-Niht ferşteyn

dedim ve kapıyı geri örttüm.

Ben örter örtmez tekrar kapıya vurmaya başladı. Açtım, yine aynı adamı görünce önemli bir şeyler olduğunu anladım. Adam eliyle karşı daireyi göstererek bağıyordu.

-Gas, gas

Kapıyı iyice açıp baktığımda karşı evin kapısından fıskıran simsiyah dumanları gördüm. Eli yüzü kapkara olmuş bir genç aniden evin içine daldı. Hareketlerinden su almak istediğini anladım. Hemen bir kova verip banyoyu gösterdim. Sonra annemle birlikte ben de su taşımaya başladım. Yangın mutfaktaydı. Ocakları gaz kaçıyordu, nefes almak çok zordu. Ateş kısa süre sonra söndü ama gaz kaçağı devam ediyordu. Genç sarışın bir kız camları açmamızı işaretledi. Görevliler geldiğinde gazın kesilmesini sağladılar ve herkes sakinleşti.

Komşularımızı işte o gün tanıdım. Aralarında İtalyan da vardı, Türk de vardı. Ama hiçbir zaman Gesi'deki gibi samimi, içten ilişkiler olmadı aramızda. Zaten ben Almanca bilmiyordum, istesem de o samimiyeti kuramazdım. Almanca öğrendim ama zamanla bu soğuk davranışlara ben de alıştım. Ya da öyle sandım. Yoksa bugün burda olmazdım.

Ayşe Adlım

Geceler Aydınlık Doğuracak

Geceler aydınlık doğuracak
Ve bundan böyle
Devletin malını yemeyenler değil
Yiyenler domuz olacak
Onlardan öyle çok ki
Temizlemek güç olacak
Yollarımız dikenli
Ayaklarımız kanasa da
İnancımız tam
Size güvenimiz sonsuz
Krizleri atlatırız
Bir delik daha buluruz biz
Kısalan kemerlerimizde
Kimlerin torunlarıyız
Çok şükür biliyoruz
Aynı gücü bulacağız
Analarımız ağlamayacak
Yavrularımız aydınlığa doğacak
Şehitlerimizin kemikleri sızlamayacak

(Sayın Yaşar Nuri Öztürk'ün sözlerinden esinlenerek yazılmıştır.)

Ayşe Adlım

Geç kalmasin

Karlar hiç kalkmasin
Bahar bu yıl gelmesin
Elmalar çiçek açmasin
Bülbül güle konmasin
Doydum gayrı hayata
Ölüm bana geç kalmasin

Ayşe Adlım

Gel hadi

Çık da bir yerlerden gel hadi
Kanayan yarama derman ol hadi
Bu akşam tam sana göreyim
Yasaksız saatlaere koş hadi

Dur yok, git yok, yeter yok bugün
Geldiğine degecek, naz yok bugün
Söz vereceksin, isterim yalnız
Kendime güvenim hiç yok bugün

Ayşe Adlım

Gelişmişlik

Sakın Gesi'ye uğrama
Çok yaklaştın durakla
Yine o kıvrım büklüm yoldan
Derindere'ye inip
Gesi'ye çıkmalı insan
Ceviz ağaçları karşılamalı
Yolun iki kenarında
Eski mezarlık taş duvarıyla
Sığmayıp arklara
Coşup taşmalı sular
Sokak aralarında
Oynamalı çocuklar
O tertemiz taşlarda
Yün yıkamalı kadınlar
Bağlar insanlarla dolmalı
Dedem gibi yaşlılar
Tırpanla ot biçip
Yonca kaldırmalı
Sabah ezanıyla uyanıp
Çoluk çocuk kaysı açmalı
Senin olsun
Ondört katlılar
Marketler, internetler
Türkülerde kalmasın
Bülbüller, üç top güller
Gesi, Gesi gibi kokmalı

Ayşe Adlım

Gelmedin

Gözlerim yollarda kaldı
Gelmedin
Sen sandım ağaçları
Sen sandım taşları
Yaklaşip yüzüme gülmedin
Gece bitti, çay bitti
Usanmadı şakımaktan
Benimle bülbül de bekledi
Gelmedin...

Ayşe Adlım

Gesi Belediye Başkanına

Bağları var Gesi'nin
Biliyorsun başkan
Sen doğup büyümedin
Anlamazsın belki ama
Ağaçları var Gesi'nin
Asırlık hem de
Biliyorsun başkan
Siyaset meydanı değil
Bağ anlıyor musun
Dedemin emeği
Ebemin duaları var
Her ağacın gövdesinde
Her duvarın gediğinde
Talan eden etti
Payını alıp gitti
Sen bari rahat dur
Tüm gözümde düşme
Politik amaçlar gütme
Benim leylağımda gülümde
Dalımda, sümbülümde
Kemikleri sızlar atalarımın
Ahını alma bu toprakların
Siyaset meydanı değil
Bağ bunlar başkan
Su isterler su
İmar değil başkan!

Ayşe Adlım

Gesi'de Bahar

Dağında taşında olmaz keder
Bahçelerinde menekşe biter
Bülbüller şakır şakır öter
Gesi'ye bahar gelsin de gör

Bahçelerde güller açar
Yeşerir dağlar taşlar
Bağ bahçeye sükün başlar
Gesi'ye bahar gelsin de gör

Bahar gelir karlar erir
Ağaçlara sular yürür
Koyunlar kuzu verir
Gesi'ye bahar gelsin de gör

Güneşle ısınır yer dokusu
Uyanır Ağus'un uykusu
Nasıl da gelir yazın kokusu
Gesi'ye bahar gelsin de gör

Kayabaşı, İvriz, Kaleböğrü
Dereleri var eğri büğrü
Gider yollar Nize'ye doğru
Gesi'ye bahar gelsin de gör

Üzerinden kuşlar geçer
Soğuk sularından herkes içer
Türküsunün ise namı yeter
Gesi'ye bahar gelsin de gör

Yaz gelir meyvesi bal olur
Yiyenler mest olur
Doğasını bozmayın ne olur
Gesi'ye bahar gelsin de gör

NUSRET GÜNAY (Saatçi Nusret)

Ayşe Adlım

Gesi'de gece

Ben zaten aşığım, maşuğa ne gerek
Çakmak da istemez, kibrit de
Ben zaten yanığım, yangına ne gerek
Aramışsam öylesine, laf olsun diye
Ben zaten bulmuşum, kazmaya ne gerek
Gül, leylak, bülbül, Gesi'de gece
Ben zaten sarhoşum, içmeye ne gerek

Ayşe Adlım

Gesi'den

Aldım Erciyesi karşıma
Şapka giymiş bugün başına
Böyle şirin olunur ancak
Böyle güzel
Böyle muhteşem
Seven var mı seni
Benim gibi böyle içten
Böyle gönülden
Ey koca dağ
En güzel görünüşün de
Vallahi Gesi'den

Ayşe Adlım

Gesi'ye bakarken

Ben Gesi'ye bakarken
Derindere'ye iner Mezarlığa çıkarım
Kuzey'de serinler
Güney'in güneşine göz kırparım
Avus'un resmini çizer
Kaleböğrü'ne el sallarım
Kayabaşı'ndan Erciyes'i süzer
Terkedilmiş, hayalet bağlara üzülrüm
Ben Gesi'ye bakarken
Karanlık da olsa; her ağacı görürüm.

Ayşe Adlım

Gesi'yi içime çektim

Gesi'yi içime çektim bugün Karatepeden
Hava ayaz mı ayaz, toprak kara hasretken
Kuruyan ağaçları okşadım gözlerimle
Yeşermelerini diledim baharda yeniden
Güneş ise, göz kırptıyordu ta Erciyesten

Ayşe Adlım

Gökyüzü ağladı

Gökyüzü ağladı,
Ben ağladım
Sandım ki, bir an
Yerleri ıslatan
Benim göz yaşlarım
İçimdeki bozkırda
Fırtınalar koparan
Yağmurla buluşup
Toprağa kavuşan
Benim damlalarım

Ayşe Adlım

Gönlümü bağlamaz

Bir daha ne zaman, nasıl, nerede kim bilir
Sözler çıkacak ağızımdan sana dair
Gözden ırak olman gönlümü bağlamaz benim
Bu belirsizliğin mutlaka sonu gelir

Dağ derim, taş derim, bülbül-gül derim, aşk derim
Hepsinin ilhamı sensin yemin ederim
Denedim gönlümü; ne söz geçer, ne zor geçer
Gözüm görmese bile kalem seni çizer

Uzaktan da göremedim, günler aylar geçti
Bitti sandığım sözler meğerse bitmedi
Sana ait ne varsa yaşanmış yaşanacak
Eski bitmeyenler listesine eklendi

Narin ayaklarını vurup tozlu yollara
Gelip çıkmıyorsun şu garibin yanına
Söz geçmese de alıştı yürek yokluğuna
Yalnız beden dayanmıyor bu kadarına
Hasta etti özlemin, çık gel Allah aşkına

Ayşe Adlım

Gönüllü yüreğim

Bazen öyle bir yanar ki, içim
Boşu boşuna yollara bakar
Arar durur gözlerim
Sessizce adını haykırır
Susmaya mahkûm dillerim
Her şey güzel, herkes iyi ama
Sinmiyor içime gördüklerim
Kalemim öylesine özgür
Ve gönüllüymen yüreğim
Yazmıyor kırılınca ellerim
Tükendi mürekkep, bitti sözlerim

Ayşe Adlım

Göresim geldi

Göresim geldi çocuk
Çok büyüdü
Özlemin içimde
Avuturdu beni
Bir resmin bile
Ama yok işte
O da yok çocuk

Ayşe Adlım

Görmez misin

Ben yanıyorum içten içten
Dumanımı görmez misin

Elindeki bir tas sudan
Bir yudum da bana vermez misin

Nefesin ilâçtır desem
Eğilip üflemez misin

Gönlümün kapısını aralayıp
Beğendiğin yere geçmez misin

Ayşe Adlım

Güle

Baktıkça dalına, yaprağına
Hak verir oldum
Bülbülün gözyaşına
Bu ne güzellik Allahım
Neleri görüyorum
Şu ince nakışta
Neler hissediyorum böyle
Neden tüylerim ayakta
Bülbül az bile ağlamış
Tüm gözyaşlarım
Aksa da azdır sana

Ayşe Adlım

Güz zambağı

Geçti bahar
Geçti güller, menekşeler
Papatyalar, karanfiller
Bahçeler şana kaldı
Güz zambağı
Ne asilsin böyle
Yaprağın apayrı
Yeşilin bile farklı
Çiçeğınse pek nazlı
Gönlüm de şana kaldı
Güz zambağı

Ayşe Adlım

Habertürk

Kiminin dizisi, kiminin partisi, kiminin başkanı hatta bazılarının padişahı bile varya, artık benim de bir gazetem var... Ona- buna değil, sadece Atatürk'ün laik Türkiye Cumhuriyeti'ne hizmet ettiğini bildiğim bir gazetem.

Bugüne kadar çok sağlam bir gazete okuru olamadım. (Çalışan, para kazanan bir kadın olamadığım gibi...) Sebep öncelikle ekonomikti. Haftada bir-iki kere çoğunlukla bulmacasından dolayı alınan fotoğraf albümü görünömlü gazeteleri okumayı alışkanlık haline getiremedik. İki-üç ekmek parası olanları da alamadık. Aldığımız zamanlarda da gördük ki; bizden çok siyasetçiye, ekonomiste, bilim adamına hitaplar var. Köşe yazarlarının anlaşılmaz tartışmalarını, birbirlerini şucu-bucu illan ettikleri yazılarını okumak doğrusu sıkıcıydı. Her ne kadar kendimi geliştirmeyi hedeflemiş olsam, okuyup-yazmayı sevsem de henüz o kadar entel olmayı becerebilmiş değilim.

Bir elimde cımbız, bir elimde ayna vardır bazen.
Dünyayı umursamaz kadın var mı ki, öyle demiş şair?
Benim çocuklarımın içecek suyu, soluyacak havası o dünyanın içinde.
Sadece bu yüzden bile ilgilendirir ölkemin sorunları beni,
Dünya umurumda elbette!
Aynayı, cımbızı bırakır kitap da alırım elime, kalem de.
'Tarihin arka odası'nda' Murat Bardakçı'yı da izlerim sabaha dek,
Fatih Altaylı'yı da 'Teke tek'
Biraz magazin de hiç fena olmaz.
Bazen midem bulanır, bazen dalar giderim imrenerek.
Para hesapları açmaz beni, olmayanı kim kaybedecek.
Spor sayfaları oğlumun.
Keşke her işi bilene teslim etsek.
İşte bu yüzden HABERTÜRK benim gazetem diyorum içimden gelerek.

Ayşe Adlım

Hak çağırınca

ağırmayın beni
Menekşem, sümbülüm, elma çiçeğim
Darılmaca yok
Dikenini bile sevdim Gesinin, seveceğim
Körlere bağışladım
Ben artık sizi uzaktan göreceğim
Bundan sonra
Tek bir ağrı var kulak vereceğim
İt-kurt, er-çöp değil
Yalnız, hak çağırınca geleceğim

Ayşe Adlım

Hakan

Sızmişti Hakan
Kapısı açık büroda
Masasında votka
Kalk dedim Hakan
Ne bu halin böyle
Uyan hadi uyan
Sabah saat on daha
Akşamdan kalık mısın
Eve gitmedin mi yoksa
Unut gitsin
Menekşe'leri, Birsen'leri
Hadi bilmedin
Serap'ın da kıymetini
Ne diyeyim bilmem ki
Saklama benden gözlerini
Suçlusun, susuyorsun
Diyorsun ki ağlamaklı
Benden bir bok olmaz
Ah be Hakan
Bu sen değilsin
Kalk bir silkin
Sen benim bildiğim
O utangaç, duygusal
Şişman çocuk değil misin
Bu mudur derdin
Biliyorum zekisin
İstesen varya
Onbeş günde karşıma
Filinta gibi dikilirsin
Hadi Hakan
Uyan

Ayşe Adlım

Hapı yutmuşsun

Baktığında gökyüzüne
Onun yüzüyse gördüğün
Yıldızların, ayın yerine
Derin derin iç geçirip
Dalıyorsa gözlerin bir yerlere
Sızlıyorsa yüreğin düşündükçe
Olan olmuş demektir yine
Çoktan hapı yutmuşsun sen Ayşe

Ayşe Adlım

Haramcılara

Hiç mi yanmıyor ellerin
Dilinden düşmezken Besmele
Nasıl tutuyorsun
Bunca insanın hakkını elinde
Benim hakkım o akan
Ömer'in, Aslı'nın
Gülnaz'ın, Ali'nin hakkı
Vicdanını hiç sızlatmadan
Akıp giden
O hortumun ucundan

Ayşe Adlım

Hasan Şimdi asker

Kürtler gelmiş dediler alt daireye
Gelen-giden, çoluk-ocuk
Bir koşturmaca, bir hengâme
İki kız bir oğlan, bir baba bir anne
Ev alıp komşu oldular bize
Kızlar küçük, peŐ peŐe
YaramazmiŐ oğlan, adı Hasan
İlkokuldan sonra yurda verildi
Zeki ve küçük olanı kızlardan
Ablaları ilgileniyordu onunla
Daha rahattı annesi oturmalarda
Hasan okumadı, top oynadı
İŞ buldular ona zaman zaman
Tamirci oldu, ırac oldu
Sabahları erken kalkmak zordu
Annesi bağırdıkça başında
Hasan uykulara boğuldu
Katlanamadım
Annesinin müzik zevkine
Ama Hasan başkaydı
Metal çaldı, rak çaldı, pop çaldı
Tatlises'ten, Namıktan, Orhan babadan
O çaldı aŐađıda, ben dinledim yukarıda
Sevdim Hasan'ı
AŐırılıkları batmadı bana
BaŐgelemediđini sanan annesi
Bana Şikayet etti oğlunu
Dinlediklerinden rahatsız olmuyor muymuŐum
Benim sözümü dinlermiŐ
İstedi ki, ikaz edeyim Hasan'ı
'Hasan beni rahatsız etmiyor' dedim
Toplantılarınızdaki 'hu'ların iniltisiyle
O uyduruk ilahiler daha beter diyemedim
Bir gün bir baktım
Boy-pos, ses-seda, yakıŐıklılık
Hasan büyümüŐ, delikanlı olmuş
Bir kız sevmiŐ, öğretmenmiŐ hem de
Bana resmini gösterdi bir düğünde
Selam verdi, gülümsedi her gördüğünde
'O benim anam dedi' bir keresinde
Canım benim, canım oğlum
Askere gidiyormuŐ bu ay içinde
Akşam eğlendiler arka bahçede
Roman havasıyla kıvırdılar
Kolbastıyla zıpladılar
Harmandalı, hüdayda, lorke
HalaybaŐı Hasan, elinde mendille
Onlar oynadı, ben ağladım sessiz
Batık denizaltıda yaŐamdan ümidi kesip
'Ah bir ataŐ ver' diyenler
Sarıkamış'ta uykuya teslim olanlar
Van'da askere cephane taŐırken donan

Oniki-onbeş yaşındaki oğlanlar
Çatal yürekli efeler
Ölüme meydan okuyan yiğitler
Yüreği yanık analar geldi aklıma
Bir oynayanlara baktım, bir Hasan'a
Hepsinin anası oldum
Yandım bin kere daha, kavrulduğ
Güle güle git dedim
Başka ne söylenebilir ki
Güle güle gel oğlum...

22.05.2009

(Hiç ummadığım bir şekilde ve hızda gelişen üzücü olaylar karşısında sanırım Hasan'ın hikâyesi devam edecek.)

Ayşe Adlım

Hayatımın Anlamı

Odandan Abdullah kokuyor
Özlemin burnumu sızlattığında
Girip içeri kokluyorum, soluyorum seni
Abdullah'ım bahar gibi içime doluyor
Ömrün uzun olsun hayatımın anlamı
Seni üzenler ahımdan korksun
Söylediğin her şey güzel
Yaptığın her şey gibi
Sen güzelsin çünkü
İçin güzel...

Biliyor musun bitanem nedense
Hep sen geliyorsun aklıma
Köpek yavrularını görünce
Seni okşuyorum
Seni seviyorum
Seni görüyorum
Onların gözlerinde
Sen gibi temiz
Sen gibi masum
Sen gibi sevimli
Yumak, yumak
Yaramaz, oyunbaz
Sadık ve zeki...

Ayşe Adlım

Hele

Birine rastladık geçenlerde
Görmemiştik hiç daha önce
Arsız arsız bakıp
Cehennemlik olacak
Bunların babaları deyince
Tepem attı, dellendim yine
Dur dedim kendime
Gitme böyle sessizce
Dön geriye, sor ona
Ne istedi bu sözlerle
Çek tespihini elinden
At, parçala yerlere
Tut o kara sakalından
Çek hele, çek hele
Ağzına sığmayan
O koskoca dilini
Kes hele, kes hele
Bakmasını bilmeyen
gözlerini
Oy hele, oy hele
Fesata giden ayaklarını
Kır hele, kır hele

Ayşe Adlım

Hep aynıydı isimleri

Hep aynıydı isimleri
Dönem dönem çıktılar karşıma
İz bıraktılar hayatımda
Hep aynıydı isimleri
Tasadüflerdi başlatan her şeyi
Ya ben sevdim gizli gizli
Ya onlar koştu peşimden sinsi sinsi
Hep aynıydı isimleri
Söylesem olmaz
Kimi tefine vurur
Kimi kasnağına şimdi...

Ayşe Adlım

Hep Seni sevmedim mi

Ahmetten Mehmetten vazgeçip
Seni seveyim ben
Erciyese baktım
Seni sevmedim mi
Güle baktım
Seni görmedim mi
Arıya baktım
Sana hayran kalmadım mı
Suya baktım, toprağa baktım
Katman katman göğe baktım
Dalga dalga denize baktım
Seni hissetmedim mi
Baktım baktım
Yaşlar dökmedim mi
Ahmetler Mehmetler bahane
Ben, hep Seni sevmedim mi

Ayşe Adlım

Her Yolun Sonu

Yine Bahar
Tekrar Doğuş
Yeni Coşku
Eşlik eden tek Gerçek
Hep aynı Duygu
Ölüm; her yolun Sonu
...

Ayşe Adlım

Histrionik-SİN

Çıkarın varsa göz yumar, ses çıkarmazsın
Dün "F" ile, bugün "E" ile, yarın "D" ileSİN.
Kaypak, ikiyüzlü, bencil, döneke, yavşak...
Hepsi senSİN.
Fırsatçı, kompleksli, karaktersiz ve hatta;
"Görevi suistimal" yoluyla şantaj abidesiSİN.
Felfecir okurken gözlerin
Yalanlar saçan dillerin
Oysa ne daha çalışkan,
Ne daha üstün,
Ne daha zekiSİN.
Çözdüm ben seni, Allah ıslah etSİN
Histrionik kişilik bozukluğu teşhiSİN.

Ayşe Adlım

İslat Taneleri

Allah'ım;
Dünyadan vazgeçme
İnsanlardan,
Kullarından vazgeçme
Bizi affet.
Kara bulutlar yağmur olsun
Düşün toprağa
Topraktan vazgeçme.
Dinsin artık rüzgârdaki
Bu şeytani hız
Kırılmasın dallarımız
Uçmasın umutlarımız
İslat taneleri, tozları
Yeşersin tohumlarımız.

Ayşe Adlım

İlham perim

Dertlerim sıra sıra
Bekler durur
Dilimin ucunda
Dökülmek ister
Şatır satır
Önümdeki şu kağıda

O eski ilham perim
Neredesin
Hani nerde
Girsen ah kalbime
Büğü yapsan
Kalemime
Ucunda dertlerim
Sıralansa
Dize dize

Ayşe Adlım

İnanmak zor

İnanmak çok zor
Duygularım karışık
Nolur anla beni
'Seni seviyorum'
diyemem
Sana 'git'
diyemediğim gibi

Ayşe Adlım

İnsan Suyu

Doğru dolan damarlarımda, dosdoğru
Hatırlar mısın? Hitler'inki de çoşmuştı
Fransa, Polonya, Rusya'ya doğru
Ve boşalmıştı bir kurşun deliğinden
Daha asil sandığı o insan suyu...

Ayşe Adlım

İşaret

Tüküreyim içine evinin, eşyasının
Parasının, pulunun, arabasının
Sessizliğim kimseyi yanıltmasın
Bir işaretime bakar
Anasını satarım bu dünyanın...

Ayşe Adlım

İyi ki varsınız

Dolmuşken dertlere, tasalara
Savaşırken hastalıklarla
Anladım ki yeniden
Yaşamaya değer bu dünya

Dualarım sizinle yaşadıkça
İyi ki varsınız
İyi ki sadece kötülerden
İbaret değil bu dünya

Yolunuz açık olsun
Allah yanınızda
İyi ki satın alamıyor
Her duyguyu, her insanı para

Ayşe Adlım

Kaderi yenmek

'Boşver aldırma, bırak her şeyi kadere'
demek, korkaklık bence
Onu yenmek istiyorum
'Kader sen nesin, çekil yolumdan'
deyip, yürümek
hatta koşmak istiyorum

Ayşe Adlım

KADIN-1 (Bir kadının ağızından)

Ben çocuk değilim ki
Yaramazlık yapayım
Deli değilim ki
Durmadan konuşayım
.... değilim ki
Sokaklarda dolanayım
Kör değilim ki
Gerçekleri görmeyeyim
Sağır değilim ki
Homurtunu duymayayım
Hayvan değilim ki
Düşünemeyeyim
Kalpsiz değilim ki
Sevmeyeyim
Duygusuz değilim ki
Ağlamayayım

Sana göre
Belki bir hayvan
Belki bir eşya
Belki de bir köleyim
Gel dediğinde gelen
Yat dediğinde yatan
Fikri sorulmayan
Küçük görülen

Sen misin beyim
Bana hayvan diyen
Sen misin hey.....
Şu kaşı, şu gözü
Şu endamı
Şu kadınlığı görmeyen

Sen kör değil misin ki
Beni görmüyorsun
Gururunun esiri
Bir köle değil misin ki
Kılıbıklıktan korkuyorsun
Ne istediğini bilmeyen
Bir hayvan değil misin ki
Her gördüğüne hevesleniyorsun

Sen sana göre
Bir erkek, hem de kazak
Bana göre ise
İç bulandıran bir azık

(1982)

Ayşe Adlım

KADIN-2 (Kadın-erkek)

Yolları en başında çizildi
Adına da kader dendi
Her şeyin yenisini o giydi
Güzelini, tazesini aldı
Etlar, butlar, köfteler
Binbir türlü naneler yedi
Kalemler, boyalar onundu
Kız olmanın gereği
Artanlarıyla yetinmeli
Boyun eğmeyi bilmeliydi
Koşmadı, oynamadı
Ama sevdi
Gezmek suç, giyinmek suç
Sevmekse öcü idi
Soğan kıymak ince ince
İğneler, iplikler, şişler
Tutuşturuldu minik ellerine
'bunları öğren de
okursan da kendine'
Öğütleri kazıldı beynine
Pasta yapsa, örgü örse
Magazin seyretse
Pencere, duvar silse
Soru sormasa, konuşmasa
Ne iyi kadındır o bilseniz
Sussa bildiği halde
Kendini iyi hissetsin
Adamın biri diye
Para onda, güç onda
Koyversen ipin ucunu
Güler ağlanacak haline
Zavallı şey
Höt dese ölürsün
Demiyor işte, ölme diye...

Ayşe Adlım

KADIN-3(Kadın dedi ki,)

Boşu koydu dolmadı
Doluya koydu almadı
Yalvardı sonra kadın
Dedi ki,
Yok bu işin oluru
Kılıçtan keskin, kıldan ince
En iyisi Allah'ım
Ya beni al, ya onu
Bitsin gayrı bu işkence

Ayşe Adlım

KADIN-4 (Affettirebilecek misin?)

Tacizmiş adı davranışının
On üçünde anlayamadığım
Pisikolojisiyle yıllarca
Dönüp o tarafa bakamadığım

Kaç kere bombaladım dükkanını
Kaç kere s..... ağzına
Kaç kere şişledim pis göbeğini
Kaç çocuğu giydirdin öyle
Kaç çocuğa değdirdin parmaklarını

Tanımadın değil mi
Seni evrimsiz yaratık
Seni insan müsveddesi
Hissediyorsun artık öyle mi
Azrali'in ensesindeki elini
Üç değil, otuz kere gitsen
Yalvarsan, yüz sürsen
Affettirebilecek misin kendini!

Ayşe Adlım

Kafam dumanlı

Bugün kafam dumanlı
Beynim uyuşuk
Aylardan sonra
Bozdum diyeti inadına
Tuz karıştı kanıma
Sabah gördüm
Güller de tomurcukta
Sönmüş hissediyorum kendimi
Değil, güller umurumda

Ayşe Adlım

Kahve keyfi

Bir kahve vardı hani
Tadı değişmeyen
Islah-mislah edilmeyip,
Geniyle oynanmayan

Onu da sokmuşlar tepkimeye
Onlusu, bunlusu, şunlusu
Yok aromalısı, yok Osmanlısı
Sıcak olur kahve
Ne soğusu

Ağır pişer, mümkünse közde
Albenisi köpüğüdür
Değmeyin şuncacık keyfimize.

Ayşe Adlım

Kalbimin efiltisi

Gökyüzü, ay, mehtap
Güller, zambaklar
Cırcır böcekleri
Rüzgârın sesi
Bülbülün neşesi
Çaydan mı, kahveden mi
Yaştan baştan mı bilemedim ki
Belki biraz da eğreti
Gece boyu hiç dinmedi
Hasta kalbimin efiltisi

Ayşe Adlım

Kalmadı

Çok çıkma karşıma öyle
Şöz kalmadı yazacak
Aşk oldun, özlem oldun
İsyan oldun kalemimde
Senin için söyledim
Tüm sihirli sözlerimi
Estim, yağdım, gürledim
His kalmadı yüreğimde

Ayşe Adlım

Kanserli hücrem

Oksijene karışıp
Ciğerlerime dolsan
Yoğunlaşıp orada
Kanserli hücre yapsan

Kürelerimi tüketip
Damarımda dolaşsan
Bentlerimi yıkıp
Organlarıma taşsan

Diner mi yüreğimdeki
O hiç bitmeyen sızı
Kapkara katranlaşıp
Tüm vücudumu sarsan

Ayşe Adlım

Kapsa

Yüregimi kapsadın
Beynimi çoktan
Şimdi sıra dudağımda
Onu da kapsasana

Ayşe Adlım

Karıştım

Yarımım
Tümlene alıştım.
Düğüm düğümüm
Çözemez oldun
Kör kör dolaştım.
Acılar doldurdu yerini
Çık artık aradan
Ben çoktan karıştım.

Ayşe Adlım

Katilin babası

Sağlık sorunumuz olduğunda tercih ettiğimiz doktor Seyit Çamlı olur genellikle. Sebep elbette Türk olması, Türkçeyi konuşuyor ve anlıyor olmasıdır. Yabancı bir ülkeye gelesi henüz 3-5 sene olmuş, yol,iz bilmeyen, lisanını, adetini, töresini tam olarak anlayamamış, öğrenememiş bizler için derdini kendi anadiliyle anlatmak çok önemlidir. İlaç alsam soğuk algınlığını daha rahat atlatır mıyım düşüncesiyle boş zamanıma da denk geldi gideyim dedim. Bekleme odası baya bir kalabalık, sadece Türkler değil başka ülkelerden insanlar hatta Almanlar da var. Çocuklar, bayanlar, bıyıklı bıyıklı erkekler, Türkiyeden yeni gelmiş gelinler...

Yanımda da şişmanca bir hanım oturuyor. Can sıkıcı ortamı yumuşatmak istercesine bana

-Nerelisin kızım?

diye sordu.

-Kayseriliyim teyze.

dedim.

-Kayserili Burhanı tanır mısın?

-Evet tanırım.

Burhan Kayserili, babamla tanışıyorlar. Hemşehri olduğumuz için birkaç kez ailece görüştük. Yalancı, ikiyüzlü, sahtekar... Yani öyle olduğunu düşündüm, öyle bir intiba bıraktı bende. Hatta bir gün dayanamayıp Sen yalancısın dediğimde babamdan azar işitmişim.

Kadın içini çekti

-Katilin babası

diye devam etti.

-Onun oğlu oğlumu öldürdü benim, yavruma kıydı. Allah onun da ciğerini yaksın diyerek ağlamaya başladı.

-O senin oğlun muydu teyze? Çok üzüldüm. Allah sabır versin. dedim.

-Arkasından ateş etmiş, yere düşünce tekrar vurmuş yavrumu ölsün diye. Allah onun cezasını versin.

Kadın yakınmalarını sürdürüyor, ben de nasıl davranacağımı, ne söyleyeceğimi şaşırılmış bir durumda onu dinliyordum. Sırası gelip, muayene odasına gitmesi kurtuluşum oldu sanki, rahatladım.

Sema teyze, Çiçek ve Cengiz (Burhanın karısı ve çocukları) babalarının aksine çok iyi, sevdiğim insanlardı. Hele Cengiz o kadar sakin, o kadar sessiz, o kadar terbiyeli bir çocuktaki! Onun katil olduğuna hala inanamıyorum. Olayı duyduğumda ölüden çok onun için üzülmüştüm. O şeytan babası kendi emelleri için çocuğun hayatını karatmıştı, Kendi yapamadıklarını ona yaptırdı. Cengizi kötü yollara o teşvik etti. Bir de baktık ki, Cengiz eroin satıcısı olmuş, eroin kullanmaya, silahla dolaşmaya başlamış. Sonunda da arkadaşını vurmuş.

Cengiz Almanyada cezasını doldurunca mı yoksa sınır dışı edilmek koşuluyla mı bilmiyorum Kayseriye gelmiş. Bunu duyduğumda onu tekrar görmeyi o kadar çok istedim ki. Nedense onun manevi desteğe ihtiyacı olduğunu, insanlardan yakınlık bekliyor olabileceğini düşündüm. Keşke onu görebilseydim ve ona Cengiz, sen çok iyi bir çocuksun diyebilseydim.

Allahın beni sevdiğine inanırım, söylerim de bunu hep. Ne zaman içimden böyle masum istekler geçse, bir bakarım gerçekleşmiş. (Teşekkür ederim Allahım; içimden sevgini eksik etme ve Seni her an hatırlamamı sağla)

O günlerde büyük marketlerden birinde acele acele bir şeyler alıyordum. Döner merdivene yaklaştığım sırada uzun boylu bir adamın yüzüne takıldı gözüm. Cengizin yüzüydü bu. İnanamadım. Evet Cengizdi, sadece boyu uzamıştı.

Beni tanıyıp tanımadığını bilemezdim.

-Cengiz

diye seslendim. Elimi uzatıp merhabalaştım onunla.

-Ben Ayşe ablan, tanıdın mı?

diye sordum.

-Evet

dedi çocukluğundaki o utangaç tavrıyla.

İyiymiş, haftaya askere gidecekmiş. Daha fazla bir şey konuşmadık, vedalaştık.

Kısaydı görüşmemiz, hiç eski günlerden bahsetmedik, söylemek istediklerimi söyleyemedim, ama anladı sanıyorum. Yolun açık olsun Cengiz...

Ayşe Adlım

Kaybettim baba

Hani demiştinya
Kızım arkadaşını bulmuş
sonunda diye
Kaybettim baba
Senin gibi yok oldu birden
Onu siz mi çağırınız
Öyle söylemişti gitmeden

Ayşe Adlım

Kıyamam

Ele veririm kendimi
Bakamam gözlerine
Kıyamam bir tanem
Yakamam ateşime

Ayşe Adlım

Kiyaslama

Benim sevgim ölçülmez
Hiçbir değerle
Ne bir soruya cevap
Ne de ölümlle
Kiyaslama sakın
Başka biriyle

Ayşe Adlım

Kızımın Çocukları

Geçit verdi dağlar
Buradan Bingöl'e kadar
Böbürlenme Erciyes'im
Affedersin ama
Onları da sevdim
Senin dumanlı başın gibi
Dik ve güzel her biri
İster çıplak, ister çalı
İster taşlarla kaplı
Soğuğu değilse de
Sollamış sayılır seni
Temmuzu
Göremeyecek karı
Boşuna değil
Dağlara olan sevdam
O dağların arkasında
Çocuklar
Her yerde aynı
Uzansam dokunurum
Operim yanaklarını
İşıldayan gözleriyle
Meraklı bakışları
Kimi canla başla katılır
Kimi ise asmış suratını
Yukarıya -la- dediler
Aşığıya -re-
re-mi-fa-sol-la-la-la
la-sol-fa-mi-re-re-re
Bilir onlar
Duyar onlar
Görür onlar
Bir köy var orda
Adı Çavuşlar
Dağlarında çobanları
Okulunda yavruları
Zilan'ı, Berfin'i, Zozan'ı
Benim kızımın çocukları

Ayşe Adlım

Kızlar

Bugün öğüdünü tutmadım dede
Yaşlı bir amcanın yolunu kestim
Bekleyemedim geçmesini
Bastonuyla yavaş yavaş böyle
Güneşse tepemde
'Aman boşver, dedim
Tanımıyorum ki, koca şehir
Dedemin zamanı mı kaldı
Saygı kime, hürmet kime
Eskidenmiş hepsi de'

Özür dilerim dede
Bekleseydim o ihtiyarı keşke
Yeterliydi değil mi
Onu sevindirmek bile
O pişmanlıkla yürürken
Dalmışım bir an
Baktım ki,
gülümsüyorum herkese
Millet demiştir ki, deli mi ne
Sen derdinya
'Kızlar her istediğini yerse
..... olur, diye
Bacak bacak üstüne atma
Sakız çiğneme'
Onlar geldi aklıma

Kızardım içimden evvelce
Niye hep kızlar
Kızlar kahve içmez
Kızlar konuşmaz
Kızlar uyumaz
'Gavur mu kızlar dede'
Diyesim gelirdi de
Yutkunurdum
Seni üzmemeyim diye

Of dede...
Kızlar artık konuşuyor
car car
Sakız çiğniyor
cakkıdı cakkıdı
Kahve içiyor, rakı bile
Yatıyorlar öğleye kadar
Takılıyorlar internette
Çoğunun derdi
Zengin koca, ev, araba
Bir ellerinde cımbız
Bir ellerinde ayna
Yine umurlarında değil dünya
Nerde yanlış yapıyoruz acaba

Ayşe Adlım

Korktum

Seni seviyorum
Demek geldi bugün içimden
Korktum
Yarın sözümden dönmekten
Seni ümitlendirip
Sonra üzmemekten

Seni seviyorum
Demek geldi bugün içimden
Ve yine korktum
Her şeyi bir yana bırakıp
Sözümü yerine getirmekten

Ayşe Adlım

Korkum

Sanki
Bir benzin bidonu gibiyim
Kibriti değdirseler
Ateş alacak
Patlayacağım

Korkum
Ateş almak
Patlamaktan değil
Etrafımdakilere
Zarar vermekten

Ayşe Adlım

Küresel Isınmaya Tutulmuş

Kar yağıyor içime
Aylardan Nisan
Lapa lapa düşüyor
Baharı bitmiş gönlüme

Küresel ısınmaya
Tutulmuş mevsimler
Temmuz sicağı mı yakacak
Bilmem yoksa;
Donduracak mı Zemheriler...

Ayşe Adlım

Memet emmi

Su akardı evimizin önünden
Kapımız çürük, damımız delik
Eşğimiz çatlaktı
Memet emmi vardı bir de
İki tekerli eşek arabasıyla
Giderdi erkenden bağlara
Eşğinin bir gözü kördü
Nasıl olmuşsa bir gün
Kızgınlığına rastlamış
Çarpmış sopayı eşeğe
Ama eşek bu, inadı inat
Bir de Kayserililik
Girince işin içine
Seyretmeye değer
Bizim Memet emmiyle eşeğine

Ayşe Adlım

Memleketin hası

Merhaba memleketin hası
Saat üç, gece yarısı
Gül yaprağında bülbül
Çağlayanda su sesleri
Böyle mi güzeldin sen Gesi
Böyle mi aşık edecektin kendine
Böyle mi yakacaktın beni
Böyle mi bağlanacaktım
Toprağına, taşına
Yerine, göğüne
Börüne, böceğine
Aç kucağını da koşayım
Böyle mi gidilir desinler ölüme

Ayşe Adlım

Menekşeler

Menekşelerin açmış baba
Hani o solgun adi menekşeler
Mor mor olanlar değil
Sen onları severdin
O solgun adi menekşeler
Güller budamaya gelmiş
Herhalde asmalar da
Damadın küstü
Uğramaz artık buralara
Sörup öğrenmeli
Bakmalıyım onlara
Sümbüller, laleler çıkmış
Sulamalı onları bir ara
Menekşeler de su ister
O solgun adi menekşeler

Ayşe Adlım

Miskin

Be hey miskin
Uyuyorsun yine
Derin ve keskin
Adın neydi sahi
Ayşe, Mehmet, Emine
Soyadını biliyorum
Memur veya memure
Dalmışlar bir denize
Ekleyebiliriz...
Çaycı, işçi ya da hademe

Ayşe Adlım

Müdür Olacağım

Sıra bende artık, ben de müdür olacam.
Dne dne her bir tarafında
yıllarca kuyruk sallamadım mı?

Tamam efendimleri sıralarken
Ağzımla Őapur Őapur yalanamadım mı?

Bir ŐakŐakçı bulunur yerime nasılsa
Banane! Sıram geldi.
Ben de müdür olacam.

Ayşe Adlım

Nafflesiniz (Babadan kalma)

Zengin insanların
Aptal çocukları
Özel özel okulları
Servet gömülü
Boklu boklu kıçları
Bitmez tükenmez hırsları
Doymaz aç karınları
Oyarlar da oyarlar
Bu dünyanın altını
Tatminsizdir içlerindeki
Babadan kalma arzuları
Üst üste koymak
En büyük zaafı
Çocukları, torunları
Yetmez
Torunlarının torunları
Paylaşmak emredilmiş
Duymaz
Sağırdır kulakları
Affedilirler belki
Aman kaçmasın namazları
Nafflesiniz
..... kenarları

Ayşe Adlım

Nazarımda

Meyilliyimdir unutmaya
Unutmasaydım ektiklerimi
Sevemezdım
Bugün sevdiklerimi
Mesele eğer yalansa
Bulursun beni başka boyutta
Görürüm, bilirim, yakalarım
Atsan da kırk bin takla
Adam değilsindir
Artık nazarımda.

Ayşe Adlım

Ne zaman bakacaksın

Daha ne kadar
saklayacağım
Bu aşkı kalbimde
Ne kadar süre daha
bağıramayacağım
İsmini göklere
Çok bekleyecek miyim söyle
Çağırmadan gelmeni
Bir şey demesen de olur
Ne zaman bakacaksın
Her şeyi anlatan gözlerinle

Ayşe Adlım

Neredesin

Seni seviyorum neredesin
Uçurdu mu seni yeller
Gel kon kocamın diline
Gel kon sevgilimin diline
Gel kon anamın diline
Gel kon benim dilime
Seni seviyorum
Seni seviyorum
Seni seviyorum
Seni seviyorum desin diller

Ayşe Adlım

Nur damlat

Allahım kalbimi aydınlat
Kalmasın karanlık tek noktası
Okunan ezanların hürmetine
Nurundan nur damlat

Ayşe Adlım

O biliyor

O sevmesini biliyor
Seviyorum demesini biliyor
O bakmasını biliyor
Bakarken yakmasını biliyor
O almasını biliyor
Alırken vermesini biliyor

Ayşe Adlım

O gün geldiğinde

Bıaktım kendimi
Sevdanın sularına
Herhangi bir gün
Bir su kenarında
Seni görmek umuduyla
O gün geldiğinde
O su kenarında
Sen de hatırlayıp
Daldır ellerini suya
Tutunur ıkarım belki
parmaklarına

Ayşe Adlım

Oğluma

Yavrum dedikçe yüreğim
Bir değil artık iki atıyor
Ben seni hissettiğim gibi içimde
Sen de hissedeceksin sevgimi
Allah bana ömür verdikçe

Ayşe Adlım

Ondokuz Mayıs (Gel)

Gel arkadaş, sen de gel
Gir aramıza, elini ver
Onurludur günlerimiz
Gülsün hep yüzlerimiz

Çalışmak, başarmak
Amacımız olmalı
Kutsal emanetimiz
Yarına sağlam kalmalı

Genciz, hem delikanlı
Torunlarıyız biz
O çılgın Türklerin
Bunu kimse unutmamalı

İnsan öldürmekle
Girilir mi hiç cennete
Bu mesajı verenler
Hain, ikiyüzlü, Türk düşmanı

Ayşe Adlım

Ondokuz Mayıs-Mavi gözler

Ya çocuğunu seven annenin sıcaklığı
Ya düşmana hedeflenmiş kurşun soğukluğu
İç titreten o mavi gözlerin gizemi bu
Bazen yaş görürsün, bazen öfke, bazen kuşku

Bakmaktan dahi korkar hain sürüleri
O yüzden istemezler duvardaki resmini
Kiminin kalbine sevgiler zerkederken
Kimininkine zehir olup girer mavi mavi

İşte o mavi gözler her ondokuz Mayıs'ta
Samsun'dan Urfa'ya, Edirne'den Ardahan'a
Belirir yurdumun bütün ufuklarında
Ve yeniden bakar şefkatle Anadolu'ya...

Ayşe Adlım

Orda kal

Güzel hayallerin prensi
Ben yaşlandım
Sen hala kapkara
Hala yirmiyedi
Nasıl bir yaşlı olurdun
bilmem ki
Nasıl bir
andropoz erkeği
Yok yok
Sen hep orda kal
Hep kapkara
Hep yirmiyedi

Ayşe Adlım

Orda olmak

Aç kalsam
Susuz kalsam
Ama yine de
Orda olsam

Acı çeksem
İnlesem
Öleceksem
Orda ölsem

Kör olsam
Görmesem
Deli olsam
Kudursam
Düşsem de
Kalkamasam
Sürünsem
Yerlerde
Keşke
Hasret çekmesem

Allah yaksa
Kül etse
Ama benim toprağımda
Benim köyümde

Ayşe Adlım

Öğren

Sen sevimli
Sen güzel
Sen temiz
Sen her kötülükten
habersiz

Sadece gülmeyi
Sadece iyiyi
Sadece vermeyi
Öğren
Sadece sevmeyi

Ayşe Adlım

Öğretmenim

Öğretmenim
Sesini sevdim önce senin
Konuşmanı tane tane
Ne güzel anlattın her şeyi
Şözcükleri seçtin özenle
Öğütlerin kulağımda küpe
'Dilinizi sevin çocuklar
Dünyanın en eski, en zengin
En güzel dili Türkçe
Aynı şeyi istedi bizden
Mustafa Kemal Atatürk'te
Övünmek hakkımız
Kültürümüz, değerlerimiz
Tarihimiz ve dilimizle
Koruyalım, sahip çıkalım
Konuşurken de, yazarken de
Daima Türkçe, hep Türkçe'

Ayşe Adlım

Öksüz Kaldık

Şarkılar sustu
Alemler öksüz kaldı
Akortlar hepten karıştı
Hastane önünde bıraktık
Senin sesinden incir ağacını
Masalar bomboş artık
Köften yok, böreğin yok
Unutuldu kereviz salatası
Seninle gittiler
Kitaplar, şiirler, resimler
Ağaçlar ağladı
Açmadı çiçekler
Baharı küstürdün
Karıştı mevsimler
Nankörmüş bu dünya
Seni bile harcadı
Boşa gitti emekler

Ayşe Adlım

Ölüm

Kelimelerin en kötüsün sen
Harflerin kötü, tının kötü
İşlevin kötü, adın kötü
Adın batsın ölüm
Kötüsün sen
Kötüden de kötü

Ayşe Adlım

Ömer...

Şiir olmadıkları kesin yazılarıma
Bir de seni ekleyeyim dedim
Anlamamı da beklemiyorumya
İthaf ediyorum işte sana
Zorlayan morlayan da yok
Şenin u...lığından başka
Üç Ömer vardı bildiğim
Başkan Ömer, çocuk Ömer
deli Ömer
Bir de sen çıktın şair(?) Ömer
Cüret edip, karar verdinya
Bana bir şey yaz Allah aşkına
Kesinlikle şiir dediğin
Yalnız rica ederim
Anlayamayacağım
kelimeler kullanma
Sen o u...lığı
Benim tanımadığım
kendi çevrene sakla
Süsle bir de fırçayla
Duygusuz yazılara
Gereklidir çünkü boya

Ayşe Adlım

Özledik baba

Biliyor musun baba
Kül tablaların boş kaldı
Televizyon suskun
Odan dumansız
Kapılar, pencereler kapalı
Aradabir yakıyorum
Kalan son bir paket Harmanından
Çiçeklerin hiç solmadı
Güllerin açıyor durmadan
Nasıl bastın birden frene
İçimiz dışımıza geldi
Şaşırttın bizleri yine
Biliyor musun
Biz yine sofralar kurup
Mantılar yiyoruz
Bostanına da girdik
Sensiz dinledik ezanı
Sensiz bahaneler aradık
Sensiz çay içtik, kahve içtik
Uzayan çimleri sensiz biçtik
O çok sevdiğin
Gömleğini de verdik
Biliyor musun aksi adam
Biz senin dumanını
Kızmanı bağırmanı bile özledik.

Ayşe Adlım

Özlüyorum

Özlüyorum köyümü
Taşlara basmayı
Kayalara çıkmayı
Sıcaktan terlemeyi
Tozlu topraklı
Yollarda yürümeyi

Özlüyorum
Ağaca tırmanmayı
Düşüp yaranmayı
Güneşten yanmayı

Özlüyorum evimizi
Küçük penceremizi
Yağmurda tavanın
Şıp şıp damlayışını

Özlüyorum ne varsa
Burda olmayan
Yolların çamurunu da
Sivri sinekleri de
Eşğimizi de
İneğimizi de
Özlüyorum hepsini

Ayşe Adlım

Özür dilerim oğlum

Seni seviyorum bitanem
Anneler her zaman sever
Affet beni
Özeline karıştığım için
Hepsi çok sevdiğimden
Hata yapıyorsan eğer
Yine benim yüzümden
Özür dilerim
Yanlış yaptığım her şey için

Ayşe Adlım

Para

Taşımak çok ağır seni
Hiç sevmedim
sevmeyeceğim
Cebim boş, içim rahat
Sensiz de çok güzel hayat

Ayşe Adlım

Pişman olmadım

Yanlışlarla dolu dünyada
Hep doğruları aradım
Ambalajından çıkarmadan nefsimi
İkiyüz derecede fırınladım
Çok yaktı bazen
Kor olup içimi
Ama hiç pişman olmadım

Ayşe Adlım

Platoniğimsin

Sevdiğin mi var
Olsun boşver
Platoniğimsin
Bu gönül seni
Her halükarda sever

Ayşe Adlım

Rahat uyu

Öldün diyemem
Kurtuldu dediler sana
Evet, haklılar aslında
Belki de ilk kez mutluydun
Yıllardan sonra
Bu onkoloji odasında
Son kez seyrettin huzurla
Karın yağışını
Hasta yatağında
Aylar değil
Sadece bir hafta
Yedi tüm iliklerini
Kahrolası kanser kanında
Yok artık acı, stres, koşturmaca
Katiller yok, kan emiciler yok
Yalanlar da yok, yalancılar da
Rahat uyu son mekanında.

Ayşe Adlım

Rüyamda

Seni gördüm rüyamda
Gençler diyorlarya
İşte öyle kestim
Ben de seni
Kaçamak bakışlarla
Rüya olmasına rüyaydı da
Anlayamadım uyandığımda
Kokun vardı sanki burnumda
Bir de ıslaklığın dudağımda

Ayşe Adlım

Saçlarım Süpürge

Saçlarım yoluna süpürge
Gözlerim far olsun gecelerine

Değmesin ayağına yerdeki taşlar
Gülle olup düşsün yüreğime

Panzehir olayım her illetine
Nefesim ömür katsın ömrüne

Gelsen artık gözümün nuru
Dayanamaz oldum hasretine

Ayşe Adlım

Saçların

Hani saçlarımız ak
Öyle durup bakışacaktık
Yeni başlamıştı aklar saçında
Sevindiriyordu beni
Aynaya her bakışımda
Boyamak onlara kıymak gibi
İhanet gibi
Çoğalmalarını bekliyordum
Heyecanlanıyordum
Her tarayışımda
Yüzünü hatırlamak zor
Simsiyah saçların var aklımda
Niye böyle erken
Ağarmamış saçlarınla daha
Hiç haber vermeden
Saçlarından tanıyacaktım seni
Öyle durup bakışacaktık hani

Ayşe Adlım

Sahibin benim

Ne krizler geçirdik birlikte
Sika sika delik kalmadı kemerde
Sıkmayanlar sahiplenmesin
Sen memleketsen sahibin de benim

Ayşe Adlım

Sakin

Günah benden gitti
Dese de içindeki ben
Bu işleyeceğin günaha
Asla bir kılıf olamaz
Sakin bunu unutma
Nefsin bir adım atınca
Sen iki adım geri gel
Allah'a sığın da

Ayşe Adlım

Saklı bahar

Yerlerde kar
Altında bahar
Sanki bizimle
Saklambaç oynar
Şobe!
İlk ben gördüm
Bir de kuşlar...

Ayşe Adlım

Sanane!

Kendi işine bak sen sofı(?)
Namazını kıl, sevabını al
Sanane benim inancımdan
itikatımdan. günahımdan, sevabımdan?

"Hadi sen de namaza" imalarıyla
Bakıp durma gözüme geçerken
Sen dedin diye yapmam ben
Hep o yüzden yapmadım zaten

Yarısı benimse günahımın
Yarısı da senin ve senden öncekilerin
Siz sevap kazanacaksınızya tebliğden
Bizi gavur ettiniz, çıkardınız dinden
Ben girecem cehennemın kör deliğine
Seni sıkan ne?
Genişçe otur işte cennetinde!

Kör müyüm, cahil miyim, yoksa ergen mi?
Ne tebliği bu ellisine gelmişe
Ben de biliyorum senin kadar
Sanane arkadaş, var git işine!

Ayşe Adlım

Sarı

Sonbahar yaprağındaki sarı
En son seni tanıdım renklerden
Hüzünlerin son damlası oldun
En son seni sevdim güzellerden
Durgunlaşan bu ırmağı
En son sen taşırdın yeniden
Boş yer bulup yaşlı gönlümde
En son seni yazdım sevgilerden

Ayşe Adlım

Sarı izgi

Ihlamur yaprağının kenarındaki sarı izgiyim.
Tümlenmek üzereyim.
Zamanı geldiğinde;
Betona değil, toprağa düşmektir derdim.

Ayşe Adlım

Selamım Bozkır'a

Yanmamış ki kansın
Yer toprak kokmuyor
Yağmur ne yapsın
Özlemim Bozkır'a
Aşıklar, ozanlar diyarı
Selamım alsın

Ayşe Adlım

Sen

Senin bakmadıklarına
bakmayacağım
Dinlemediklerini
dinlemeyeceğim
Sevdiklerini sevip
gördüklerini göreceğim
Resmin olsa bir de
Bakıp bakıp doyacağım
Gözlerin ilacım olacak
Dudakların gıdam
Yemeyeceğim
İçmeyeceğim bile

Ayşe Adlım

Seni gördüm

Seni gördüm
Bulutlarda, gökyüzünde
Seni gördüm
Yıldızlarda, hilâlde
Seni gördüm
İncecik akan derede
Seni gördüm
Ağacın gövdesinde
Dalında, çiçeğinde
Seni gördüm
Toprakta, taşta
Yemyeşil çimende
Seni gördüm
Şu köskoca kayada
Çatlağından
fişkiran fidede
Seni gördüm
Yerde, gökte
İnsan eli değmeyen
her yerde

Ayşe Adlım

Seni hissetmek

Seni hissetmek istedim
Gökyüzüne baktığımda
Seni hissetmek istedim
Apartmanların ortasına
Seni hissetmek istedim
Çıplak ağacın dallarında
Seni hissetmek istedim
Toprağın örtüsü beyaz karda
Seni hissetmek istedim
Sabahın alaca karanlığında
Seni hissetmek istedim
Bunca bozukluğun arasında

Ayşe Adlım

Seni seviyorum

Razıyım Senden gelene
Şükrederim her halime
En iyiyi bilensin
En güzeli görensın
Tek yalvardığım
Tek sığındığım
Tek sevdiğimsin
Seni seviyorum
Asla isyan etmiyorum
Derdim varsa
Kendi hatamdan
Dermanı Senden diliyorum
Seni seviyorum dağlarda
Seni seviyorum kırlarda
Seni seviyorum ağaçlarda
Seni seviyorum insanlarda
Seni seviyorum yavrularımda
Seni seviyorum kocamda
Seni seviyorum kendimde
Beni sevdiğin için seviyorum
Beni duyduğun için seviyorum
Beni ağlattığın için seviyorum
Seni seviyorum Allah'ım
Ruhumdaki yeşili
Koruduğun için seviyorum

Ayşe Adlım

Serçe

Gel
küçük serçe
bak
ekmek ufaladım
penceremin önüne
ceviz kırıntıları da var
haydi
arkadaşlarına da söyle

Ayşe Adlım

Sessiz ığlıklarım

Sessiz ęıęlıklarım vardır benim
duymazsın

Senin zehirli bedduaların
uçuşurken gökyüzünde

Onlar delip geçer; anlarsın
Ama inanmazsın...

Ayşe Adlım

Sevda

Nerde bir gül
Orda bülbül
Yanık yanık
Name name
Türkü türkü
Sevda dökülür

Ayşe Adlım

Sevdim seni İstanbul

Fatih'i gördüm
İndirirken gemileri Haliç'e
Mimar Sinan'la hayat buldu
Muhteşem Süleymaniye
Güvercinler uçuyordu
O cami önlerinde
Bahçelerde rengarenk lale
İşgal ordusu
bindokuzyüzyirmilerde
Vahdettin
yanındakilerle bir gemide
Mustafa Kemal Dolmabahçe'de
Ülkü'yle dolaşırken elele
Sevdim seni İstanbul resimlerde
Bir yanı Asya, diğeri Avrupa
Bağlamış onları boğazda
Altın iki halka
Dikmiş gözünü düşman
Bekler durur pusuda
Vermem seni İstanbul
Dünyayı alsam karşıma
Taşı toprağı altın
Aşk kokulu İstanbul
Ağlattın anaları oğul hasretiyle
Dönmedi gidenler
Mesken tutuldun güzellerinle
Gelinleri beklettin yar özlemiyle
Mehtaba koşanlar Heybeli'de
Sevdim seni İstanbul türkülerde
Depremi var şimdi gündemde
Ünlülerin başrollerde
Raitingler kırılır dizilerde
Özel hayat kalmamış
Her şey paparazilerde
Kapkaç can alır caddelerde
Bir yunus gördüm Haliç'te
Korkularım dönüştü sevince
İzliyorum seni İstanbul
Her akşam haberlerde

Ayşe Adlım

Seveceğim

Allahım,
yüreğimi genişlet alabildiğine
Sevecek öyle çok şey var ki,
hepsi sığsın içine
Seveceğim, seveceğim,
seveceğim ölesiye...

Ayşe Adlım

Sevgi umarım

Gedere yattı kollarım
Su arar
Sevgi umarım
Bir damla yağmura
Toprağı değil
Kayaları yararım
Tutan olursa elimden
Bulursam sevgiyi
Uzadıkça uzar
Sarktıkça sarkarım
Su arar
Sevgi umarım

Ayşe Adlım

Sevmeseydin

Ben senin sevgini istemedim ki
Gel gir dünyama
Sev beni demedim ki
Gelmeseydin
Görmeseydin
Sevmeseydin

Hüzün vardı duruşunda
Mutsuzluğu gördüm bakışında
Bilseydim çıkmazdım karşına
Gelmeseydin
Görmeseydin
Sevmeseydin

Ayşe Adlım

Sıcak sıcak

Bu akşam gözlerim seni arayacak
Sokak, sokak
Durak, durak
Köşe bucak
Bu ümit içimde hep yaşayacak
Uzatıp elini 'haydi gel' diyeceksin
Sıcak, sıcak
Nerede o cesaretine tükürdüğüm korkak
Şarkıdaki gibi beni yürekten çağıracak
Ve bir gece ansızın kapısında bulacak

Ayşe Adlım

Soma'da Yüreğim

Sarıkamış'ta dondum belledim
Çanakkale'de düştüm belledim
Soma'da yüreklerim yandı
Soma'da ciğerlerim patladı
Düşmanım kim?
Niye yandım bilemedim...

Ayşe Adlım

Son kıvılcım

Hangi köşesinde kalmışsa
Bu kıvılcım kalbimin
Sarıyor yangını umutsuzca
Çaresizlik boğuyor
Zehri karışmış kanıma
Bu son aşk alevinin

Ayşe Adlım

Sorarlarsa

Sorarlarsa
Dersin ukurda
Batıyor gittikçe
Hergün biraz daha

Ama unutma selamımı
De ki
Bekliyor selamını
ırpınmak için
Biraz daha
Çukurun dibinde
yaşamaya

Ayşe Adlım

Söyle

Birşey söyle
Sevgiyi, duyguyu
Aşkı, tutkuyu
Seni anlatsın

Birşey söyle
Özlemi, gurbeti
Ölümü, hasreti
Beni anlatsın

Birşey söyle
Kuşkuyu, heyecanı
Pişmanlığı, vicdanı
İkimizi anlatsın

Ayşe Adlım

Söz geçirememiş-miş

Dizginlerini bir bıraksam
Aşık olurdu ona sırılsıklam
Söz geiremeyenler varmış
Acaba sözleri mi dandik
Yoksa yürekleri mi sağlam?

Ayşe Adlım

Sözüm

Değişmek istemiyorum
Hiç istemedim
Neysen öyle kalmaya
İçimle dışımı
Aynı tutmaya çalıştım
Söz verdim kendime
Benliğini koru
Böyle kal
Unutma sözünü diye
Sözümü hiç unutmadım
Direndim değişmemeye
Neyim değişti bilmiyorum
Bazı anlar oluyor
Eski beni beğenmiyorum
Sözümü tuttum
Benliğimi korudum
Kuralları çiğnemedim
Kılıfımı değitirmedim
Ama ben artık
Eski ben değilim

Ayşe Adlım

Susuzluk

Susuz bir toprak gibi
Çatlamış, dağılmış
Ärzular, istekler
Uzaklarda kalmış

Dalında öten
Serçenin sesi
Terkedilmiş yalnız
İhtiyarın gülüşü
Bahçemde açılan
Çiçeklerin kokusu
Sönmeyen güneşin
Parlak ışıkları
Kurak toprağın
Bir damla suyu
Sararan yaprakların
Güzel yeşilliği
Ölmüş duyguların
Canlı filizleri

Uzatıp ellerini
Alsalar beni
Gömseler, saklasalar
Öldürseler
Bir daha
Vermeseler geri

Ayşe Adlım

Şükür

Adını anar oldum
Şükürler olsun
Derdime dermanı
Senden arar oldum
Şükürler olsun

Siğınacak
kucak ol bana
Ağlayacağım omuz
Yalnız Sana yalvarayım
Sen beni anlayansın
Beni en iyi bilensin
Yalnız Sen ol yardımcım
Yalnız Sen ol koruyucum
Yalnız Sen ol dermanım
Yalnız Sana şükürler olsun

Ayşe Adlım

Tek seferde

İster şimdi, ister yarın, ister öbür gün
Öyle bir zamanda gelsin ki, ölüm
Üzmesin, yormasın sevdiklerimi
Arkada kalmasın gözüm
Ah demeden, of demeden
Yatır-kaldır eziyeti vermeden
Kulaklarım şikâyetleri işitmeden
Allahım en doğrusunu bilensin
Erken-geç demem ben
Kat, kat katlansın acısı ama
Tek seferde çıksın can içimden...

Ayşe Adlım

Toprak

Bire bin verir
Cömerttir o
Saklar bunca ayıbı
Kiri, lekeyi, pası
Plastiği, atığı
Ayırmaz
Siyah, beyaz, sarı
Dosttur
Sırdaştır o

Kucak açar sevgiyle
Sana, bana, hepimize
Bilmez kini nefreti
Şefkattir, vefadır
Sevgilidir
Yardır o

Ayşe Adlım

Tuzlu tuzlu

Bugün canım kek yapmak istiyor
Şöyle az şekerli, bol kakaolu
Yanına bir de patates kızartması
Mayonez, ketçap, tuzlu tuzlu
Bıktım, tatsız tuzsuzluktan
Yine benim tuz krizim tuttu

Ayşe Adlım

Türk Kahvesi

TÜRK KAHVESİ

Yaşı yirmi sekiz Bülent'in. Küçük yaştan beri Almanya'da yaşayan, üniversite son sınıfta olan, hem Almanlarla hem Türklerle sosyal ortamlarda boy gösteren, sıcakkanlı, girişken, samimi, yakışıklı bir genç. Üstelik esmer!

Elif ise o günlerde yirmili yaşların henüz en başında. On üçüneyken gelmiş Almanya'ya, çabuk adapte olmuş. Biraz okulda, biraz kurslarda Almancayı öğrenmiş, modern görünüşlü, özellikle iri siyah gözleriyle dikkat çeken genç bir kız. Daha bastırılmış duygularla da olsa, o da aynı ortamlarda bulunmaktan çekinmiyor. Ama yaşadığı topluma halâ yabancı olduğu hissiyatı hep onunla.

Almanya'ya geldiğinde günlük yazmaya karar vermiş Elif. Her gün olmasa da kendisini etkileyen bazı olayları yazmaya başlamış. Günlüğündeki en etkileyici, en hüzünlü kısımlar aşktan, Bülent'ten bahsettiği sayfalar.

Çok yakışıklı. Daha önce de ilgimi çeken erkekler oldu, ama kendimi hiç bu kadar çaresiz hissetmedim. Her anım onu düşünerek geçiyor. Geceleri gözümde uyku girmiyor. Onu görmek, onunla karşılaşmak için bahaneler yaratıyorum. İlgisizliği kahrediyor, fark etmiyor beni, bakmıyor bile. Göze batan davranışlarda bulunamam, tarzım değil. Filmlerdeki gibi ayağım burkulsa, gözümde toz kaçsa mesela... Belki birbirimize yakınlaşma fırsatımız olurdu. Yapamıyorum. Pişman oluyorum. Kızıyorum, kızıyorum kendime.

Yine o kız, ne şımarık, ne yüzsüz bişey. Allah'ım bu ne kadar sürecek? Daha ne kadar körü körüne ümitlenecek ve acı çekeceğim? Onun kız arkadaşlarıyla gidişini daha ne kadar süre arkasından hüzünle seyredeceğim?

Tutmuş kızlardan bahsediyor bana bugün. Salak, geri zekalı, dangalak! Yok peşinden nasıl koşuyorlarmış, evli kadınlar bile ona nasıl davetkâr bakıyorlarmış. Dinliyorum öyle aptal gibi, renk vermiyorum güya. Bilse ne yapar ki?

Yine karşılaştık yolda. Arabasıyla bıraktı beni, abi gibi davranıyor. Alman kız arkadaşına baktığı gibi bakmıyor. Okulunda yıl sonu eğlencesi varmış. Almanlara Türk Kahvesini tanıtmak istiyormuş. Oraya gelip kahve pişirir miymişim...Heyecanlıyım çok, ne sebeple olursa olsun onunla aynı ortamda olmak...

Kalabalık, gürültü, dans. Kahvem pişiriyor, isteyenlere ikram ediyorum, görevimi yapıyorum. Çaktırmadan izliyorum kaçamak bakışlarla. Doğrusu şaşkırdım kimseyle dans etmediğine. Şampanyasını yudumlayıp duruyor bir köşede. Birkaç defa yanıma geldi gitti, arkadaşlarıyla sohbet falan. Yanındakiyle bana bakarak konuştuklarını gördüm, sonra bön bön bakar oldu, meraklandım...Dönüşte öğrendim; O konuştuğu Alman benimle tanışmak, dans etmek istemiş. Bu akıllım da benden olumsuz yanıt alacağını söylemiş ona. Ben de başka bir akıllı, sevindim işte. Valla sevindim, bu gece güzel uyurum.

Yine onunla birlikte bir organizasyondaydım kahve işi için. Bu defaki gündüzdü. Türk yemekleri yapan başka bölümler de vardı. Ordan oraya koşturuyordu. Herkesle çok samimi görünüyordu. Kiskandım, içim içimi yedi. Kız arkadaşı geldi, konuştular bir süre, sonra gitti sinirli görünüyordu kız. Birden yanımda belirdi, parmağına bir şey batmış, "Şuna bir bakar mısın?" dedi. Nasıl heyecanlandım, halâ yüreğim ağzımda. Ellerimin titremesine aldırmadan parmağını avucumun içine aldım. Ben parmağına bakarken onun beni seyrettiğini fark ettim. Başımı kaldıramadım, göz göze gelmekten korktum. O anı, o Baby Jane ve o Rock Steward'ı hiç unutmayacağım galiba...

Bana bakıyor artık, hiç alışık olmadığım bir şekilde ısrarlı ve gözlerini kaçırmaksızın. Göz göze geldiğimizde içimde şimşekler çakıyor, mutluyum, huzursuzum da, bilmiyorum...

Canım yine sıkkın. Nasıl bir Alman meraklısıymış bu adam? Sinir olduğum şeyler yapıyor. Ne öyle biz bizyken bile Almanca konuşmalar, Almanca şakalaşmalar. Çok iç içe yaşıyor, onlar gibi davranıyor. İnsan eve girerken ayakkabısını çıkarmaz mı? Büyüğünün elini öpmez mi? Ben yapamam bununla, yok, olmaz!

Onu çok seviyorum, çok aşığım, acı çekiyorum. Ona da acı çektiriyorum. Allah kahretsin!

Bu sabah yine duraktan aldı beni. Tuhaf oldu sanki beni elbiseyle görünce, farklı bakıyordu. Hoşuma gitti elbise giymek, onun fark edişi de, hiç rahat etmedim o ayrı...

Beni almak için uğradığında saat henüz beş olmamıştı, bekliyordum pencereden dışarıyı seyrederek. Diğer arkadaş gitmişti, ofiste yalnızdım. Onu görünce fırladı yine yüreğim yerinden. Az gavur değilim, onu anlamazlıktan, duymazlıktan geliyorum, sonra da pişman oluyorum.

Kolyeme bakmak istedi, yaklaştı, elini uzatırken niye bilmiyorum kendimi geri çektim, yüzüne bakamadım. Elleriyle iki kolumdan tutup beni kendine çekti, ona karşı koyamadım. Bir süre hiç konuşmadık, kollarının arasında, başım omzundaydı. Kalp atışları duyuyordum bana mı yoksa ona mı ait olduğunu anlayamadığım. Öylece kalakaldık, konuşmadık, kıpırdamadık, düşünmedik...

Yazmadı da Elif sonrasında. Ani bir kararla, umulmadık bir zamanda, kimsenin ondan beklemediği bir şekilde döndü ülkesine.

Yıllar geçmişti aradan. Bülent evlenmiş, iki kızı olmuştu. O eski coşkulu, yerinde duramayan hali kalmamıştı, ağırbaşlı bir baba, ideal olduğu düşünülen bir kocaydı artık o. Elif'in geçen yıl hasta yatan annesini görmeye geldiğini ve bir gün kendisini uzaktan izlediğini de bilmiyordu. Ben de bilmiyordum ikisinin bir zamanlar o denli yakınlaştıklarını. Ta ki, Elif bana anlatana ve günlüğünü gösterene kadar.

O akşam veli toplantısından dönüyorduk Bülent'le. "Mutlu musun" diye soracaktım. Bir Almanla evli olmaktan hoşnut muydu? Ama aslında Elif'ti merak ettiğim, "Elif'i anlat" dedim. Sormamı bekliyordu sanki. Anlatmaya başladı: "Kuru-yarı, ufak-tefek bir kızdı, başlarda ilgimi çekmemişti, çocuktuk işte. Ama gözlerindeki o farklılık, o ışık baştan beri vardı. Zaten o kara gözlere tutuldum ben. Kızlardan başımı alamadığım zamanlarda bile gizliden gizliye bakardım gözümün ucuyla. Belki korumak istediğimden, belki de kışkırdığımdan. Rainer onunla tanışmak istediğini, çok güzel gözleri olduğunu söylediğinde deli oldum. Bunların Aşk Tanrısı varya, ilk o zaman sapladı kalbime okunu. Rainer konuşup duruyordu; onunla tanışmalıymış, onu kendime mi saklıyor muşum... Sıkıntıdan, stresten ölecektim o akşam. Elif'in her hareketini, her yaptığını inceler, gözlerimi ondan çekemez olmuşum. Nasıl davranacağımı da bilmiyordum, diğer kızlarla böyle olmamıştı, o farklıydı. İncitmek istemiyordum, bir yandan da korkuyordum, birilerinin ona yaklaşma ihtimali ölümünden beter ediyordu beni. O gün parmağıma gerçekten bir şey batmıştı. Ben de bunu fırsat bilip yaklaşmak istedim. Elif titreyen elleriyle parmağımla uğraşırken ben saçının tellerini birer birer saydım. İlk defa bu kadar yakındım ona, herkesin içinde dudaklarından öpmemek için zor tuttum kendimi. Eğer bir alman kızı olsaydı karşımdaki bunu çoktan yapmıştım. Duygularımı anlamasını bekledim, hiç aldırmadı, cesaretimi kırdı, beni kızdırdı, canımı acıttı. Bana karşı hisleri olduğunu tahmin ediyordum, aramıza bir duvar ördüğünü de görüyordum, anlayamıyordum. Onu elbiseyle görünce duygularım kabardı, kafam dağıldı. Direksiyon başında onun bacaklarını izledim, elbisenin altından bile çok çekiciydiler. Anlayışsızlığı beni çıldırtıyordu. Neden böyle soğuk davranıyordu, neden bu kız bakışlarındaki o parlaklığı söndürmeye çalışıyordu? Her baktığım kızda onu arıyordum, onun gözlerindeki ışığı yakalamaya çalışıyordum. Rahat çalışmıyor, rahat düşünemiyordum. İş arkadaşlarından bile kiskanıyor, boş kaldıkça onu gözetliyordum. Akşam üstü çalıştığı

yere gittiğimde niyetimde her şey vardı. Gözlerindeki o ışık içime işlemiş, beni yakmış, beni kavurmuştu, hiç öyle yanmamıştım ben. Kızgındım, saçlarından tutup onu dövmek geliyordu içimden. Belki o zaman kurtulurdum kalbimi yakan ateşten. Kolyesinin taşlarına bakmak istedim, geriye çekildi. Kızgınlığım daha da arttı, sabırsızlandım, kontrolüm kayboldu. Kollarından yakalayıp, kendime çektim. Öpmek, koklamak, kalbimin içine gömmek istiyordum. Karşı koymadı bana, kollarımda huzur bulunduğunu anladım, onun huzurunu bozamazdım. Öpüp koklayamadım, ama kalbimin en derin yerine gömdüm onu. Halâ orda ve halâ sızlatıyor.”

Elif'in başını omzuna koyduğunda huzur bulacağı birini bulamadığını bilmiyor Bülent. Kahvesini yudumlarırken Rock Stward dinlediğini ve hiç elbise giymediğini de...

Ayşe Adlım

Uçurmalısın

Azmettik çalıştık
Sabrettik bekledik
Dua ettik istedik
Bazen de yalvardık
Yaşı kırkladık
Yolu sonladık
Yürü deme istersen
Uçurmalısın artık

Ayşe Adlım

Ukde

Yaş olarak kaldın gözlerimde
İçimdeyse ukde
Damla olup düşer misin
Çıkar mısın ordan bilmem
Kalır mısın yoksa benle
Son nefesimde de

Ayşe Adlım

Unutma

Göğsümü göğsüne dayayıp
Kollarımı boynuna dolayıp
Sarılmak istiyorum sana
Herşey beklesin
Olurya ağlarsam hani
Başımı okşamayı da unutma

Ayşe Adlım

Uykuda

Alma canım uykuda
Görmeliyim geldiğini
Sesini duymalıyım
Bakmalıyım yüzüne
Elini tutmalıyım
Nazlanmalıyım
Hadi dediğinde

Alma canım uykuda
Hissetmeliyim ölümü
Acıysa acı
Korkuysa korku
Yaşamalıyım her anını
Son bir kez bakmalıyım
boşluğa
Teslim olmalıyım
çaresiz

Alma canım uykuda
Açık kalsın gözlerim
Akmasın içime
gözyaşlarım
Kıpırdasın dudaklarım
Kelimeler dökülsün
gizemli

Alma canım uykuda
Tatmalıyım ölümün de
Varsa acısını
korkusunu
Ve belki de
huzurunu

Ayşe Adlım

Ülkemin gülleri

Açık yeşil yaprakları iğdelerin
Yollarda hep parlayacak
Uzaklarda bir selvi kavak
Bize el sallayacak

Direklerle bölünse de tarlalar
Ekinler hep sararacak
Kismetini bekleyen kuşlar
Birer birer tane toplayacak

Yatağı susuz kalan Kızılırmak
Birgün yine dolup taşacak
Şöğüt dallarında salıncaklar
İçinde çocuklarla sallanacak

Telefon vericileri tepelerde
Anlamsızca göz kırparken
Hüznümü anlayan birileri
Elbet birgün çoğalacak

Açıp ellerimi yalvarırken
Dualarım yağmur olup damlayacak
İçimden bir ses diyor ki,
Bu ülkenin gülleri hiç solmayacak

Ayşe Adlım

Üşüyorum

Niye koydun bu ateşi içime
Sönmeyeceğini bile bile
Niye var ayrılık
Niye var göz yaşı
Savaşlar, acılar niye
Nerde mutluluk
Nerde barış
Hoşgörü, sevgi nerde
Nereye bu gidiş nereye
Sormam bir daha, bakmam geriye
Tut ensemden, al götür
Yarın bağrına göm beni
Üşüyorum bu cehennemde...

Ayşe Adlım

Vah!

Vah boŖa akan zamana
Hak edilmeyen para
ve zapt edilen makama

Vah katlanıp
uçurtma olan kâğıtlara
Vah okey odalarında
heba olan parmaklara

Vah masaya
Vah bilgisayara
Vah üçü boŖ oturan
dört memurlu odaya

Vah devlete
Vah kuruma
Vah vatana...

AyŖe Adlım

Vazgeçilmez

O benim için vazgeçilmez
Aldığım nefes, içtiğim su
Damarımdaki kan
Nabzımdaki vuruş
Gözümün iki bebeği gibi

Sen de bir esinti
Ferahlatan içimi
Yakıcı bir güneş
Bir yaz tatili

Mevsimler döner
Esinti geçer
Tatil biter
Ben de tilki misali

Ayşe Adlım

Vicdanlarınızı rahat ettirin

Yallancılar, hırsızlar yine sırada
Vicdanı kanayanlar Atatürk anıldığında
Soyguncular, zorbalara, kan akıtanlar
Bölge bölge, parsel parsel yetmedi
Suyun başı tutulacak Ankara'da
Kanaat etmediler bahçe hortumlarına
Nöbet değişikliği var, doymamışlar daha

Diyorlar ki, menfaatim var mıymış
Boşuna mı gidip geliyor muşum
Her şey mi para olmuş anlamadım
Hiç mi gönlü çalışmaz insanların

Hac yolculuğu düzenlemiyor muymuşuz
Ötekinin derdi de bu...
Bağımsızlığımız tehlikede anlasana
Düşmüşsün peşine abilerin, ablaların
Amerikan uşağı olmuşların
Gör kardeşim geleceğini çocuklarının

Şüs için, şov için, çıkar için değil
İnandığım için, inandığım yoldayım
Örgü elinde, pastalarla, böreklerle
Kuzu kuzu yeter artık oturduğun
Silkinmenin zamanı geldi de geçiyor
Kendine gel, evladiysen bu vatanın

Sen bilirsin ey halk, iyi düşün
Satılmasını durdur bu toprakların
Allah ile aldatanların maşası olma
Alternatif ÇINAR var, işte karşında
Rahat etsin vicdanın, gereğini yap da...

Ayşe Adlım

Yağmur

Yağmur yağarken
Islansam diyorum
Islansam, iliklerime kadar
Titresem diyorum

Yağmur yağarken
Yollarda yürüsem
Şarkı söylesem
Bağırsam diyorum

Yağmur yağarken
İçim hep titrerken
Bir tokat inse yüzüme
Ağlasam diyorum

(1984)

Ayşe Adlım

Yağmur duası

Çiçeklere, ağaçlara, otlara
Yağmur istiyorum Allah'ım
Yalvarıyorum
Açtım ellerimi sana

Irmaklar kurumasin
Yapraklar solmasin
Kuşlar kısmetsiz
İnsanlar duygusuz kalmasin

Ayşe Adlım

Yakıyor

Uzun zamandan beri
içimi yakan ateşin verdiği acıyı
yeni yeni duymaya başladım

Yakıyor, çok yakıyor
Söndüremiyorum
Ne olur yardım et

Ya söndür, yaktığın ateşi
Ya da, al silahı eline
Durdur,onu körükleyen nefesi

Ayşe Adlım

Yalan

Yalan
yüzümdeki gülümseme
Yalan
bu mutlu görünme

Kırgınım
dargınım herkese
Kimse inanmasın
beni gülüyor görse de

Ayşe Adlım

Yalan dolanır

Yalan dolanır öyle
Kendini verir ele
Görmeyeceğim
bilmeyeceğim
Sen olduğun için
duymayacağım
Bir daha söyleme

Ayşe Adlım

Yangın

Kor olup olup söndü
Sonunda hep geri döndü
Sen ucundan yaktın
Ah bu yürek
Ne yangınlar gördü

Ayşe Adlım

Yangınımsın

Yangınımsın yüreğimde, hiç sönmeyen
Acıyorsun ama, sönesin istemem
Su olsa bakışların, içime dökülen
Değmesin gözlerime sakın, değdirmem

Özlemin dağlar kadar büyüse içimde
Uzanıp ellerini tutmak bir adım ötede
Gelmem ki, çağırırsan, yalvarsan bile
Sana değil, aşığım ben hasretine

Yüreğimde saklısın sen benim
Boş yere arar etrafta gözlerim
Akacak kan olsan da damarda
Göstermem kimselere gizlerim...

Ayşe Adlım

Yazamadıklarım

Ben sana aşığım adam
Her gece
kelimeler dökülür dilimden
yazamadığım
Damlalar süzülür gözlerimden
sakladığım
Mesajlar yazarım
gönderemediğim
Seni seviyorum adam
Ara bir sor
Bak neler var yüreğimde
Sana hiç söyleyemediğim

Ayşe Adlım

Yeğen (Bal tutanın parmağı)

Dayı peşinde koşan sen
Zavallı yeğen
Bal mı sandın da yalıyorsun
O boklu parmaklarını
Yayı gevşemiş çenen
Atıyor yine ezberden
Bak çekiyorlar yularını
Kanıtı hiç gerek yok
Ne olduğun belli zaten

Ayşe Adlım

Yiğit Dede

Çaka çaka tabuta çivileri
Bitirdin sonunda
Izdıraplı güleri
Amcam, Yiğit dedem
Yadigârım, baba yarım
Sarıldığımda babam sandığım
Duyar gibi olacağım artık
Sesini, şakalarını
Serzenişini, öksürüğünü
Babana kavuştun, abine de
Çivilerimiz çakılmış
Bekliyoruz amcam
Biz de o günü...

Ayşe Adlım

Yine sev

Sen beni yine sev
Gurbette sılayı arar gibi
Hayal et, düşün, göğüs çek
Yavrusuna hasret analar gibi

Sen beni yine sev
Gülü bekleyen bülbül gibi
Gözyaşı dök, ağıtlar yak
Azraile gelin verir gibi

Sen beni yine sev
Denize koşan ırmaklar gibi
Engelleri aş, çağla, coş
Zaferden dönen asker gibi

Sen beni yine sev
Uzaktan, mecnun gibi
Hiç karşılık beklemeden
Verimli topraklar gibi

Sen beni yine sev
Hayallerinde, düşlerinde
Sen beni yine sev
Güllerin dikeninde
Sen beni yine sev
O askerin teskeresinde
Sen beni yine sev
Yağmurun toprağa her düşüşünde

Ayşe Adlım

Yirmiüç (23) Nisan

Anıldığında her zaman
Her yerde
Her saygı duruşunda
Her İstiklal Marşında
Bayramlarda, şiirlerde
Gözlerim dolar Atam
Her çocuğa bakışımda
İlk sen sevdin onları
İlk sen gördün
Tertemiz yüzleri
Işıl, ısl gözleri
İlk sen verdin armağan
Bu anlamlı bayramı
Seninle öğrendik sevmeyi
Bağışlamayı, affetmeyi
Seninle umutlandık hepimiz
Çocuklar, anneler, öğretmenler
Seninle dedik hep birlikte
Ne Mutlu Türküm Diyene!

Ayşe Adlım

Yoksun

Yoksun
Ne bakışın
Ne sesin
Ne nefesin
Hissediyorum
Sadece seni
Burdaymışsın gibi

Ayşe Adlım

Yöneldim

Sana yöneldi ellerim
Sana yöneldi gözlerim
Sana yöneldi dizlerim
Sana yöneldi bu beynim
Gel desen gelecek
Gör desen görecek
Sev desen sevecek
Sana yöneldi yüreğim

Ayşe Adlım